

Kazım Gökahmetoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

24.11.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kazım Gökahmetoğlu

Eserleri:

...yorum

Başka bir şey olmayacağını bende biliyorum
Senin gözlerine bakıp elinden tutup gidiyorum
Ona bile müsaade etmiyorsun geri alıp siliyorum
Aklımdan geçiyor sadece hayal edip diliyorum

Sensiz seninle kavgasız aramız daha iyi biliyorum
Karışanlar yok özleyince seni görmeye gidiyorum
Engel değil dedikodu edenleri defterden siliyorum
Hayalin bende kalsın onu da almamanı diliyorum

Eski sevgiliden arkadaş olmaz derler biliyorum
Mazide yaşarken uyandırırıyorsun geri gidiyorum
Yaşadığımız aşk değil çileydi onu da siliyorum
Biz sevgili olmadık arkadaş kalmayı diliyorum

Ben sana birkaç beden büyük geldim biliyorum
Kovmana gerek yok haber vermeden gidiyorum
Sana söylediğim kötü sözleri hafızandan siliyorum
Hayatta bensizde olsa hep mutlu olmanı diliyorum

İki dünya bir araya gelmez onu ben biliyorum
Az kaldı yalan dünyadan gerçeğine gidiyorum
Sende hakkım çok onları da helal edip siliyorum
Günahsız bir şekilde ahrete gitmeni diliyorum

...BİLİYORUM...GİDİYORUM...

Kazım Gökahmetoğlu

Acıyan Acı

Kirpiklerin değil
Dilin alı gibi acıtıyor
Sarmadığın yaralı yüreeğimi
Ben senin acına aşınayım
Hiçbir renge benzemez
Üşütür içimi karanın demi
Hayal edemezsin titrersin
Ümitsiz kimsesiz çırılçıplak
Sesler sağır olmuş
Gözler bakar kör göremezsin
Derdini kederini sırtlarsın
Gücün yetmez götüremezsin
Küfersin kimsenin haberi yok
Barışırsın elin havada kalır
Tutan yok karanlıkta
Acıyan yerimde acı çok
Senin bundan haberin yok
Her sözü söyleme bana
Gönlünde sözün bittiyse
Dilini çek yüreeğimden
Acıyan yerleri acıtıyorsun

Kazım Gökahmetoğlu

Adını Anmam Artık

Beni kovdun geri arkamdan gelmedin
Seni salmayanı benden çok severdin
Eskiden de olsa bende seni sevdim derdin
Adını anmam artık sevseydin gelirdin

Aşkı sevgiyi senden öğrendim dedin
Gidip başka bir yabancı ile evlendin
Bendeki mülkü bırakıp gidip dilendin
Adını anmam artık sen sevgiyi silendin

Felekle işbirliği yaptın kaderle ağ ördün
Öldürmedin yaşarken defterimi dürdün
Sevmeyince hayatımı ateşe döndürdün
Adını anmam artık yakarak sefa sürdün

İstesen samanyolunda seninle gezerdim
Hayatını yüzün gibi çiçeklerle bezerdim
Beni sevsen peşini bırakmaz sezerdim
Adını anmam artık hafızamdan silerdim

Gönlüme ilmekle nakış nakış yazdım
Sen beni sevsen alev alev yanmazdım
Son konuşmak istemediğimde nazdım
Adını anmam artık mezarımı kazdım

Kazım Gökahmetoğlu

Adını Yazamadım

En içten duygu ile adını yan yana yazamadım
Mutlu olma bensiz diye bir cümle kuramadım
İçimden geçti elinden tutup gezip tozamadım
Neden böyle yaptın bize diye sana soramadım
En son doğan kızıma da adını koyamadım
Mutlu olman için duamdan seni çıkaramadım

Kazım Gökahmetoğlu

Ağlarım

Kurudu kalmadı üzüm bağlarım
Ben yine de cevizle bastık bağlarım
Seni düşünür karalar bağlarım
İçime ateş düşer yanar ağlarım

Bulsam kendime urgan ile bağlarım
Kanayan yaramı demir ile dağlarım
Aklıma düşünce hasretten çağlarım
Hıçkıra hıçkıra durmaz ağlarım

İçimdeki yangın çok büyük ağlarım
Yetmez itfaiyeden yardım sağlarım
Gelmezse baraja hortum bağlarım
Sönmesin ben yine de ağlarım

Bir çiçek diktim adını hasret koydum
Seni özleyince onu kokladım doydum
Su aksın diye gözümü derin oydum
Kurumasın diye sık sık ağlarım

Seni bulmak için dağdan taştan düşerim
Uyanınca yara bere içinde kaldı düşlerim
Mazide kaldı kahkaha ile gülüşlerim
Gözümü bir yumar bin döker ağlarım

Gönlümdeki mahsul yıllanmış özlemde
Topladım harmanı içimdeki düzlemde
Çıra getirme uzaktan bak kal gözlemde
Bir kibritle yakar hasretinden ağlarım

Ayrılmış birbirine kavuşamayan sevgililer
Acıklı anadan ayrı babadan ayrı sahneler
Onlara değil aslında içimdeki derindekiler
Görünüşte dizilere filmlere bile ağlarım

Ayrılık acısı her zaman içimi sızlatır
Özlem hasret göresim gelir ağlatır
Umursamazlığın acıları bin katlatır
En çokta beni sevmediğine ağlarım

Kazım Gökahmetoğlu

Akar Giderim

Bacadan girerim gönlün kapalı
Koyunca kapıya bıkar giderim
Kirlendi isli pisli yüreğim yaralı
Çıkmaz ki sabunla yıkar giderim

Gönlümde rüzgarla fırtına boldu
Gelince hazanlar baharım soldu
Kurudu yapraklar dibine doldu
Üşüdüm gazelleri yakar giderim

Yüreğim yaralı ceylana benzer
Seker de kaçamaz tehlike sezer
Aslanın pençesi gönlümde gezer
Kanlar sızan yeri tıkar giderim

Delmedi akınca gönlünde taşı
Kalmadı akacak gözümün yaşı
Sığmadı düze kaldı dağın başı
Sel olur denize akar giderim

Kazım Gökahmetoğlu

Akşam Sefası

Gündüzler meşgulsün alıp satarsın
Merhaba diyemez hasret katarsın
Geceleri açtığın çiçekle yatarsın
Kokun gönle yastık akşamsefası

Sinir işler yapma attırma takla
Rengine bak resmi gözünde sakla
Çiçeğin koparma derinden kokla
Dokun gönle küsmez akşamsefası

Ömrüne değdi yürüdü yollarca
Her renk çiçek açar tartmaz dallarca
Sadece severek solmaz yıllarca
Dikin gönle yaşar akşamsefası

Kibir değil gururlu kırmayın sakın
Üzmeden küsmeden sol yana takın
Güneş batarken ikindi yakın
Bakın gönle açmış akşamsefası

Kazım Gökahmetoğlu

Al Bırak

İçimdeki sevinci al
Bırak hüzün kalsın

İçimdeki hasretini al
Bırak özlemin kalsın

İçimdeki gülen yüzünü al
Bırak tebessümün kalsın

İçimdeki gözünü al
Bırak son bakışın kalsın

İçimdeki çığılığını al
Bırak fısıltın kalsın

İçimdeki gökkuşağını al
Bırak siyah beyaz kalsın

İçimdeki korkuyu al
Bırak ümidin kalsın

İçimdeki ördüğüm beliklerini al
Bırak dökülen saçların kalsın

İçimdeki sancıyı al
Bırak seni bana doğursun

Kazım Gökahmetoğlu

Alın Verin

Alın turnalar
Dilimle gülüm diyemediğime
Gönlümde yetişen gülleri verin
Hasretim yıllardır görmediğime
Hayalimde çizdiğim resmini verin

Alın çöpçüler
Buruşturup atma oku diyemediğime
Ucu yanık mektupları toplayıp verin
Yaktın içimi yandım diyemediğime
Küllerim savruldu toplayıp verin

Alın şairler
Feryadımı figanımı diyemediğime
Türkümü yazın ağıt yakın verin
Yaralarım kanıyor diyemediğime
Kan kırmızı şiirlerimi verin

Alın hekimler
Yüreğim çarpıyor diyemediğime
Kalbimi yerinden sökün verin
Görmek istiyorum diyemediğime
Gözlerimi derinden oyun verin

Alın yollar
Çetin yollar geçilmez diyemediğime
Patikalara sermesi için gülleri verin
Nerde kaldın gelmedin diyemediğime
Kestirme yolların tarifini verin

Kazım Gökahmetoğlu

Alma Bırak

İçimdeki Anasız lığı alma
Bırak öksüz kalsın

İçimdeki babasızlığı alma
Bırak yetim kalsın

İçimdeki yaraları alma
Bırak bağrımda kalsın

İçimdeki ateşleri alma
Bırak derinde kalsın

İçimdeki yüreği alma
Bırak senin için çarpan kalsın

İçimdeki pınarı alma
Bırak ağlamaktan kör kalsın

İçimdeki ümidi alma
Bırak gözüm yolda kalsın

İçimdeki sevdayı alma
Bırak seni sevsin

Kazım Gökahmetoğlu

Ara Beni-bul Beni

Senden kaçarken sığındığım derin kuyularda
İçinde kaybolduğum dehlizlerde ara beni
Canımı yakarak içimde sakladığım sıcaklığında
Hiç sönmeden yanan ateşinde bul beni

Bir yudum suyu özlemle bekleyen öksüz toprakta
İçindeki tohumu kurutmamış vefalı nemde ara beni
Yağmurun yağmasını hasretle bekleyen çöllerde
Sıcaktan yanmış boynu bükük kaktüslerle bul beni

Sokaklarda kalan kimsesiz şarkıcının kemanında
İnim inim inleyen çaresiz nağmelerinde ara beni
Çok sevmiş ama sevilmemiş dilencinin el açıp
Derlemeye çalıştığı sevgi sofrasında bul beni

Yokluğunda titreyerek üşüyen bedenimde
Ela gözlerinle yaktığın yüreğimde ara beni
Yıllarca içimde yanıp durmuş kor ateşini
Söndürmeye gücü yetmeyen gözyaşım ile bul beni

Sana pervasızca harcadığım yıllarımda
Sensiz solup giden gençliğimde ara beni
Ak düşmüş saçlarımla kırıışmış tenimle
Hala yolunu beklerken köşe başında bul beni

Seni görmeyince fer kalmamış gözlerimde
Sana gülüm diyemeyen dillerimde ara beni
Senin sesin olmazsa işitmeyen kulağımla
Derman olmadığı ümitsiz dertlerimle bul beni

Sana uzanan elimle saramadığım kolumla
Sana doğru gidemeyen ayağımla ara beni
Seni düşünmesin diye kavga ettiğim aklımla
Yara pere içinde kalmış gönlümle bul beni

Aklımı yitirince akıl hastanesinde köşede
Delilerin arasında tek başınayım ara beni
Gözlerime derin bakınca hatırlarsam seni
Kismet nasip değilmiş de yine de bul beni

Yıllarca içimde seni öldürmeden yaşatan
Kanımdan soluduğun oksijende ara beni
Sırf sen içimde yaşıyorsun diye nefes alan
Yorgun düşmüş halsiz bedenimle bul beni

Bu dünyada senden ümidim kalmadı artık
Yaş geçti ömür bitti ölüm yaklaştı ara beni
Senden önce ölünce beni görmek istersen
Sevilmeyenlerde mezar taşım yok bul beni

Sensiz hayatta yaşamakla ölümü ayıramadım
Mahşerde herkes hesaba çekilirken ara beni

Amelimiz güzel olursa seninle gidelim cennete
Öbür dünyada görmek istersen gel bul beni

Kazım Gökahmetoğlu

Arkadaşım Deyince

Canım çekişir kalsam yardan ayrı
Bedenin kimseye dokunmaz hayrı
Dünya güzelmiş ama görmem gayrı
Arkadaşım deyince bakar gözler

Birbirine yasak sussun diller
Bağlansın akmasın gönüller
Biz tek seviyoruz bilsin eller
Arkadaşım deyince akar seller

Toprağı suya hasret edecekler
Yağsa gülleri hemen ekecekler
Bulutta yağmurla şimşekler bekler
Arkadaşım deyince çakar gökler

Yağmurla büyüsün kırmızı gonca
Açtı koklanmaz hemen solunca
Kuru dal yaprağı ateş olunca
Arkadaşım deyince yakar güller

Sevdiğim dedin kolumda burmam
Gerçek sanarım da hayaller kurmam
Neşeli olurum oynarım durmam
Arkadaşım deyince takar ziller

Kazım Gökahmetoğlu

Aya Benziyor

Özümden hasretin yok gideceği
Yeşil yaprak değil sevda çiçeği
Kana kana içsen yok biteceği
Gönülde demlenmiş çaya benziyor

Dörtnala kaçan kısraktan doğan
Yelesinden özlem terleri yağan
Kımızı gurbette toprağa sağan
Adı hasret olan taya benziyor

Toprağa perçinle bağlı yaşayan
Özünü kemiren pası kaşıyan
Yükü hasret olan vagonu taşıyan
Kıvrım kıvrım olmuş raya benziyor

İçindeki sırrı geceye anlatan
Yıldız kayınca kulak çınlatan
Karanlıkta yolumu aydınlatan
Derdimin ortağı aya benziyor

Kazım Gökahmetoğlu

Ayrılık Acısı

Ayrılık bulutları bile ağlatır
Yaprakları düşürür sarartır
Gönlüne bir kucak köz bağlatır
Ayrılık acısı yaraları dağlatır

Yağmur kırgın yere düşerken
Sarı yaprak uzağa savrulurken
Mavi kırmızı yeşil griye dönerken
Ayrılık acısı gök kuşağını silerken

Sessizce senden çekip giderken
Umutsuz kuru ağacı dikerken
Böylemi olmalıydı severken
Ayrılık acısı sel olur ağlarken

Sessizlik bile çığlık atarken gitme
Kuru ağaç yeşerir belki gitme
Sevgiye yakışmaz ayrılık gitme
Ayrılık acısı zor bırakıp gitme

Hüzün keder senden geldi kabul
Ayrılık değil yaklaşmak makbul
Harita değil hislerinle yolu bul
Ayrılık acısı silinsin gel beni bul

Sözümü dinleme git beni bulma
Sık sık gelip saçımı başımı yolma
Seni ağladım geri gözüme dolma
Ayrılık acısı yakar içime salma

Kazım Gökahmetoğlu

Bağlama

Bulut ayrılığa dayanmaz ağlar
Damlalar düşünce bozulur bağlar
Yeşilken bozkıra dönünce dağlar
Yar başa çiçekten taşlar bağlama

Çok kıskanır oldum gördüm kelleri
Kafadan keplele döktün telleri
Yaz günü esince ayrılık yelleri
Yar başa belikten saçlar bağlama

Sen gidince aklar düştü saçlara
Siyahıtan kıra dönmüş kaşlara
Hasret vurunca kafamı taşlara
Yar başa al renkten meçler bağlama

Kazım Gökahmetoğlu

Balı Özledim

Hasretten kavrulup kapkara olan
Kokusu yemenden burnuna dolan
Kahveyi içince tel vede zulan
Fincanda resmini falı özledim

Kışta kaldın da bahara kaçmadın
Gözyaşım suladı yaprak açmadın
Etrafa mis gibi koku saçmadın
Baharda çiçekli dalı özledim

Seni unuttuğum katıksız yalan
Anzer yaylasından poleni salan
Tadı damağımda yıllarca kalan
Bir parmak çaldığın balı özledim

Kazım Gökahmetoğlu

Bana Dönecektin

Havaya atsam yel yağmur fırtına saçıp
Toprağa gömsem seni mezardan kaçıp
İçime atsam seni kabına sığmayıp taşıp
Taşanlardan şiir olup bana dönecektin

Derelere attım seni nehirden denize gittin
Özlemin sıcağından buhar olup havada yittin
Sen içimden gidince üşüdüm üstten seyir ettin
Yağmur olup damla damla bana dönecektin

Sevdamı anlatan sarı akasya çiçeğinden
Seni sevdiğimi unutma diye küpe çiçeğinden
Gelirsin diye umut olan kardelen çiçeğinden
Nektarları toplayıp arı gibi bana dönecektin

Yokluğunda telafisiz acı çeksem ağıt olup
Halk ozanlarının dilinde türkü manî olup
Hasretten ağlayan keman yanık saz olup
Hem çalıp hem de söyleyip bana dönecektin

Güvendiğin dağlara kar yağıp boran olsa da
Çaresiz ağlayıp ela gözlerine kanlar dolsa da
Bana dönmek için utanıp yüzün kalmasa da
Kapım sana açık bunu bilip bana dönecektin

Kazım Gökahmetoğlu

Bana ne Zaman Gelirsin

Baharda boranda kaldı gönlüm
Üşüdüm yandım yandım söndüm
Buzdan çıkmış som çeliğe döndüm
Bana ne zaman gelirsin, büküldüm

Özlemine hasretine içimde doydum
Ruhumu aç katıksız zelil koydum
Gözlerimi yoluna bekçi koydum
Bana ne zaman gelirsin, yoruldum

Sonbaharla kış bana mevsim oldu
İlkbaharla yaz senin heybene doldu
Gelmezsen çiçekler açmadan soldu
Bana ne zaman gelirsin, çok mevsim oldu

Gülüm ol dedim ömür boyu solmayan
Beni sev dedim biraz, içine dolmayan
Dert verme dedim dermanı olmayan
Bana ne zaman gelirsin, benden ayrılmayan

Yol mu bulamadın Ankara'dan gelmeye
Gönül bahçenden karagül alıp vermeye
Usandım artık yıllarca özlemimi dermeye
Bana ne zaman gelirsin, hasretim gülmeye

Ne yaptım sa gönlünden içeri giremedim
Yalnız kaldım ortada, karşılıklı sevemedim
El ele gözlerinin içine bakıp gülemedim
Bana ne zaman gelirsin, sensiz ölemedim

Yolmadan tara, ıslat ak düşmüş saçlarını
Hayalimde taktım papatyadan taşlarını
Of deyince çatma sürmeli kalem kaşlarını
Bana ne zaman gelirsin, alıp mezar taşlarını

Kazım Gökahmetoğlu

Barışmam

Kalbimi kırınca küstüm ki sana
Ucu yanık mektup salsan barışmam
Karşımdan gelirsen bakmam ki sana
Hasretle ciğerimi delsen barışmam

İnandım ne dedinse sözlerine
Yalancı oldum bakınca özlerine
Dayanamam bilirsin gözlerine
Bakınca hafıza silsen barışmam

Sözüme itibar ettiğin sanarken
Odun kömür at maizi anarken
Hasretinle senin için yanarken
Ateşten çıkarmaya gelsen barışmam

Kanser gibi kötü hastalık çaktır
Elinden geleni yapınca doktor
İnanmaz güvenmezsen şifa yoktur
Yarama dermanı çalsan barışmam

Kazım Gökahmetoğlu

Beklerim Seni

Gözlerine baktım içimi yaktın
Pınarın başında beklerim seni
Göcek değil yedi veren başaktın
Degirmen başında beklerim seni

Sevgi filiz veren çiçeğe benzer
Sevilirsen bal olur sanki anzer
Şeker hastasıyım belki kanser
Kovanın başında beklerim seni

Bülbül gibi hasret kaldım güle
Ne çiğdeme öttü ne sümbüle
Yaktın içimi döndürdün küle
Gonca başında beklerim seni

Gönül gözüm yoluna bakar
Ağlarım gözyaşım içime akar
Hasret icimde ne varsa yakar
Volkan basında beklerim seni

Yollar çetindir kolay aşılmaz
Çok bilir klavuza danışılmaz
Gidilecek yer belli şaşılmaz
Yolun sonunda beklerim seni

Kazım Gökahmetoğlu

Beklesem Sever mi?

Beklesem kuru odunda yaprak çıkar mı?
Örülü beton duvar yüzüme güler mi?
Taşların içindeki filiz çiçek açar mı?
Beklesem sevilen insan sever mi?

Beklesem batan güneş sabah doğar mı?
Donmuş gönüllere dik açıyla düşer mi?
İçi buz tutmuş sevgiliyi yakıp eritir mi?
Beklesem sevilen insan sever mi?

Beklesem içimde yaralı sevdayı görür mü?
Elini dizine vurup pişman olup dövünür mü?
Bana bakıp bu benim eserim diye övünür mü?
Beklesem sevilen insan sever mi?

Beklesem ömrüm geçti hayat yeter mi?
Yolun sonu geldi zaman başa döner mi?
Sevse bile bu tattırdığı acıları siler mi?
Beklesem sevilen insan sever mi?

Kazım Gökahmetoğlu

Ben Özledim

Ağustos sıcaklığında kırıç toprak gibi bekledim
Ben hasret adlı bulutun ağladığını özledim
Yıllar geçti acıyı kederi birbirine ekledim
Ben gençliğimde sevdiğimi özledim

Hasreti içimden telli duvaklı gelin eyledim
Uçurtmanın kuyruğuna taktım selam söyledim
Beyaz güvercin haber getirir mi diye gözledim
Ben içimde esen fırtınayı özledim

Sigara dumanında uçup giden hayallerimi
Bulutların arkasında bulduğumuz düşlerimi
Görünce içimden attığım kahkaha gülüşlerimi
Ben sol yanımdaki sızıyı özledim

Tattığım vişne damağında hasret kan kırmızı
İlk görüşte havai mavi ceket örterdi sırtımızı
Sarı buğday çiçeği sarmış saçını alır aklımızı
Ben sevdanın yanık kokusunu özledim

Zaman köprünün altından su gibi geçti
Hayatım ol dedim, misafir olmayı seçti
Yıllar sonra karşılaştık gömülüğü deşti
Ben yangının külünü bile özledim

Kerpiç evlerinde tahta penceredeki tülü
Bahçe duvarı arkasındaki yabani gülü
Dut ağaçlarındaki yanık öten bülbülü
Ben yaslandığım kavak ağacını özledim

Kazım Gökahmetoğlu

Ben Seni Özlemek İstiyorum

Şiirler okunsun türküler her zaman söylensin
Gül bahçesine konsun bülbüller orda dınlensin
Karlara yağsın yolların hepsi kapansın gidilmesin
Ben sensiz seni yalnızca seni özlemek istiyorum

Odunlar yanmasın Dumanlar tütmesin
Dalga olmasın deniz şişeyi götürmesin
Sosyal medya batsın kimse seni görmesin
Ben sensiz seni yalnızca seni özlemek istiyorum

Gözlerimde fer kalmasın seni göremesin
Dizlerimde derman olmasın sana gidemesin
Yüreğim kanasın varsın acılarım hiç gülmesin
Ben sensiz seni yalnızca seni özlemek istiyorum

İletişim telleri kopsun uydular yansın
Dümbünler yere düşsün camı kırılsın
Posta güvercinlerinin dermanı kalmasın
Ben sensiz seni yalnızca seni özlemek istiyorum

Gözlerimin yaşı kan olup aksın hemen durmasın
Hayalimden sık sık gel geç ama kollarım sarmasın
İçimdeki yaram kanasın her an hiç durmasın
Ben sensiz seni yalnızca seni özlemek istiyorum

Biliyorum özlemek yasak görmek haram uğur böceğim
Bağrıma taş bastım bir gün sensiz göceceğim
Elini uzatsan ölüme bile benimle gel diyeceğim
Ben sensiz seni yalnızca seni özlemek istiyorum

Kazım Gökahmetoğlu

Ben Sensiz Kaldım

Bir çift sözüne yedi sayfa şiir yazdım sinende anlamadın
Benimle on günde kesintisiz bir hafta barışık kalamadın
İçimdeki mavi denize oksijen tüpü olmadan dalamadın
Ben sensiz kaldım şimdi gönlümde biriken ahı alamadın

Sevdim sevgili olamadın arkadaş kaldım diyalog kuramadın
Her yolu denedim olmadı beş duyu ile benimle anlaşamadın
İçimi yaktın kavurdun soğuk pınar gibi gönlüme dolamadın
Ben sensiz kaldım gururuna galip gelip bir haber salamadın

Düşümde elimi uzattım sana kırlarda benimle gezemedin
Gözyaşımın suladığım çiçeklerimi güllerimi deremedin
Sana olan duygularımı anlamadın gerçek gibi sezemedin
Ben sensiz kaldım içimi yaktın bir yudum su serpemedin

Beni hem kırdın hem küstürdün sık sık arayıp sormadın
İçimde açtığın eski yaraları dağladım yenileri saramadın
Gururun senin önüne geçmiş saçımı yoldun ama taramadın
Ben sensiz kaldım bayram geldi barışıp elini uzatamadın

Vefa var mı sende samimi arkadaşı ne aramış ne sormuşsun
Kafanda her gün başka akıl almaz senaryolar kurmuşsun
Ben seninle konuşmak istemeyince burnundan solumuşsun
Ben sensiz kaldım kızdığında bana sitem etmiş dolmuşsun

Bedeninle değil bana manen lazımsın yanıma ruhun gelsin
İçimde birikince özlemin acılı keman sesi gibi esen yelsin
Gözyaşım damla damla akar buluttan yere düşünce selsin
Ben sensiz kaldım canım gülümsün diyemedim şimdi elsin

Otuz yıl sonra karşılaştık derinden bakamadım gözlerine
Bir anlam veremedim şaştım kaldım duyduğum sözlerine
Değişmişin ya da ben seni hiç tanımamışım gerçek özlerine
Ben sensiz kaldım yıllarca üflemedim içime attığın közlerine

Sözlerin keskin bıçak gibi içimi yaraladı kanlar ağızıma doldu
Konuşmak istedim ama kurduğum cümleler çıkarken boğuldu
Sözlerle anlatamadım sustum içimde açtığın yaralarım soldu
Ben sensiz kaldım uzaktasın tek tesellim gözlerimin yaşı oldu

Birbirimize hiç yere zarar verdiğimizizi anladım yazışırken bile
Gerçekte hiç elin elime değmemişti hayalinle tokalaşırken bile
Kendini hırpalama zarar verme benden kaçıp saklanırken bile
Ben sensiz kaldım toprak bana kucağını açmış yaklaşırken bile

Kazım Gökahmetoğlu

Ben Şair Değilim

Ben şair değilim kışta ayazda yalın ayak şiir yazıyorum
Üşüyünce gözlerini düşünüp karda buzda geziyorum

Ben şair değilim yokluğunda üşüdüm şiir yazıyorum
Şiirleri sobaya okudum etrafında ısınıp geziyorum

Ben şair değilim içimde sakladığıma şiir yazıyorum
Seni kaybettim arayıp bulmak için şiirde geziyorum

Ben şair değilim özleme hasrete şiir yazıyorum
Seni görmek için bir ümit şiirde geziyorum

Ben şair değilim ekmeğe suya aş a şiir yazıyorum
Gönlüm aç kaldı onu doyurmak için geziyorum

Ben şair değilim çiçeğe böceğe şiir yazıyorum
Kış bahar olurda gelirsen oralarda geziyorum

Ben şair değilim aya yıldız a güneşe şiir yazıyorum
Ay ışığında yıldızların altında yalnız geziyorum

Ben şair değilim yalnız sana şiir yazıyorum
Gerçekte olmayınca şiirde elini tutup geziyorum

Ben şair değilim uğur böceğine şiirler yazıyorum
Uğurunu istemem gelir mi diye çiçeklerde geziyorum

Ben şair değilim senden ümidi kestim şiir yazıyorum
Her şiirimin sonunda mezarlıkta geziyorum

Ben şair değilim sen gelmeyince şiir yazıyorum
Bekledim dönmedin ölümle kol kola geziyorum

Kazım Gökahmetoğlu

Benim Başıım

Gönlündeki ocakta pişmiyor aşım
Bedenin üstünde durmuyor başım
Gece yatınca yastığıma doldu taşım
Sensiz uykuyu yitirdi benim başım

Gözümün üstünde kalmadı kaşım
Kurudu ağlamaktan tükendi yaşım
Ne dolsun bana nede arkadaşım
Sevmediğini de biliyor benim başım

Hiç bahar gelmedi hep kara kışım
Üşür duvardaki resmine bakışım
Kalmadı içimde ne motif ne nakışım
Sevgisiz neylesin seni benim başım

Kaybettim seni bitti benim savaşım
Hüzün keder dertle artık barışım
Sedye ile olur bundan sonra varışım
Son nefeste dizine koy benim başım

Kazım Gökahmetoğlu

Benim Gibi Sevdi mi?

Yan verdim kör pınara çaresiz dertliydi
Kuruyan damarına küsmüş sitemliydi
Yanan yüreğime bir yudum su verir miydi?
Kimse susuz pınarı benim gibi sevdi mi?

Kimi seveyim dedim dertli bülbüle
O beni gönderdi tomurcuk gonca güle
Yıllarca kokmadı nispet etti sümbüle
Kimse açmayan gülü benim gibi sevdi mi?

Yaban arısı çiçekten çiçeğe gezer mi?
Kovanda hazır çitalara bal düzer mi?
Arıcı yazın hasatta balları süzer mi?
Kimse balsız arıyı benim gibi sevdi mi?

Aşık yorulunca kuru çınarda mola verdimi
Çınar gölgemde dinlen diye kilim serdi mi?
Kökleriyle derinden suları çekip derdimi
Kimse kuru çınarı benim gibi sevdi mi?

Çiçekçi dağda bayırda viranede dolaştı
Ancak ayaküstü yaban gülü ile selamlaştı
Heybesinde otlar kuru dallar doldu bollaştı
Kimse çiçekçiyi benim gibi sevdi mi?

Seherde bülbüller çığlık atar yanık yanık
Güllerin güzelliğine kokusuna herkes tanık
Güller arkasını döner bülbül idamlık sanık
Kimse gülleri benim gibi sevdi mi?

Uzun ve ince yapılı topraktandır harcı
Kapısı penceresi açılmaz getirsen anahtarcı
Sevmiş ama sevilmemişleri canlı koyar mezarıcı
Kimse acımasız mezarıcıyı benim gibi sevdi mi?

Kazım Gökahmetoğlu

Benimki ve Analık

Evlerinin önündeki ağaçların hepsi selvi
Benimkinin bir çiftti annesi babası iki evli
Aynı anneden sekiz kardeşti bir erkek kız yedi
Büyük eşti analık evin kilidinin elindeydi dili

Benimkini çok severdi kendi adını koymuştu
Benimki de onu severdi ikili sevgiye doymuştu
Diğer kızların hepsi evlendi yuvadan uçmuştu
Benimkini sevince bana karşı hep analık olmuştu

Boyu kısa çakırdı gözleri analığın sert bakışlı
Beni kötü bildirdi gözdesinin aklını karıştırdı
Ne beni sevdi nede kūs olan yıldızımızı barıştırdı
Nasıl yaptı nasıl etti benimkini benden kaçıştırdı

Benimki mutlu olsun diye iyi biriyle evlendirecekti
Hazır beni orda bırakıp başka birini sevdirecekti
Onunla evlenirsen hakkımı helal etmem diyenecekti
Benimki de bütün bunları kabul edip gidecekti

O kadına sen ana ben analık diye söyleyecektim
Gönlüme seni kurşun gibi eritip içine dōkecektim
Analık ne olur sanki bana da ana olsan diyenecektim
Müsaade etse seninle evlenip ben seni hep sevecektim

Seni bana verse yanıldığını ona gösterecektim
Bayramda değil her gün gidip elini öpecektim
Nasıl yanıldın mı analık değil ana diyenecektim
Olmadı demek ki bu çileyi analık elinden görecektim

Analık eskide kalan her şeyi seni bile özledim
Sana ne beddua ettim nede kem söz söyledim
Teravihe gitsen de telefon etsem diye bekledim
Öldüğünde Allah rahmet etsin diye söyledim

Kazım Gökahmetoğlu

Ben-sen Başkasına

Ben ay ışığında yıldızlara salıncak kuruyorum
Sen başkasına salla beni
Ben gece boyu uyumadan seni seyrediyorum
Sen uyanınca başkasına güneydin
Ben rüyamda seni görüyorum
Sen başkasını
Ben kahvaltıda seni bekliyorum
Sen başkasına poğaçaya yapıyorsun
Ben öğlen soğan ekmeğe yiyelim mi diyorum
Sen başkasıyla kebab yemeğe gidiyorsun
Ben gün batımında seni bekliyorum
Sen başkasını
Ben iş çıkışı seni almaya geliyorum
Sen başkasının arabasına binip gidiyorsun
Ben akşam acıkınca gözlerine bakarım diyorum
Sen başkasına türlü türlü yemek yapıyorsun
Ben seni düşünüp özleyorum
Sen başkasını
Ben sana şiir yazıyorum
Sen başkasına roman
Ben sensiz nefes alamam diyorum
Sen başkasıyla ormanda geziyorsun
Ben sana kucak açıyorum
Sen başkasına gidip sarılıyorsun
Ben sensiz ölüyorum diyorum
Sen başka birisiyle yaşıyorsun

Kazım Gökahmetoğlu

Bilirim

Yıllar öncesine gidip çağırırsan beni el edip
Zamanı geri sayıp yanına varabilirim

Gözlerinden içeri girip
Gönlünde kuru yerde yatabilirim

Karanlıkta kaldınsa benden gidip
Hasretinin yağı ile kandiller yakabilirim

Zenginlikse talep edeceğin gelip
Maddiyatla alınmaz sevdami satabilirim

Dizime yatarsan kilim serip
Saçlarını kır çiçekleriyle örebilirim

Gözlerini hiç kapatma deyip
Yıllarca o gözlere bakabilirim

İstersen sensiz geçen bir ömrü verip
Seninle bir gün yaşayabilirim

Azrail kabul ederse acele etmeyip
Canımı senin yerine verebilirim

Bilirim beni sevmediğini de kabul edip
Olsun bir çırpıda canın sağ olsun diyebilirim

Kazım Gökahmetoğlu

Biliyorsun

Sebepsiz ben seni sevmiyorum diyorsun
Bu sevdaya tek nokta koydun biliyorsun
Ayrılığın senaryosunu yazdın gidiyorsun
Ben sadece aktördüm oynadım biliyorsun

Anlatıyorsun herkese çok severdi diyorsun
Sevdamı yanan içime hapis ettin biliyorsun
Kilidi vurdun arkana bakmadan gidiyorsun
Hem öksüz hem de yetim kaldım biliyorsun

Bende eskiden seni çok sevmiştim diyorsun
Seven kalp bunları kesin yapmaz biliyorsun
Günahı bana bırakıp sevabı alıp gidiyorsun
Vicdan yoksa başka bir hesap var biliyorsun

Ben değil sadece sende suçlusun diyorsun
İkimizin cezasını da ben çektim biliyorsun
Ceza değil sana beraatını verdim gidiyorsun
Bu yalan dünya geldi ve geçiyor biliyorsun

Kazım Gökahmetoğlu

Bitecek Gölüm

Lav oldu yer bulamadı akacak
Sönmüş volkanik dağ gibi kalacak
Gözünü görünce alev alacak
Ne zaman gelirsens tütecek külüm

Bahar geldi çiçek gibi açmadım
Boran vurdu fırtınadan kaçmadım
Kırıldı kalmadı kolum kanadım
Ne zaman gelirsens tutacak dalım

Kurumuş bağrımda yeşermez tohum
Sağnak olup yağsan bekliyor solum
Hava kara deniz açıktır yolum
Ne zaman gelirsens bitecek gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Bitti

Bin bir gece masalı bitti içinde sevda yitti
Son trende arkasından rayları topladı gitti
Bir kibrit kendi bedenini ormanı yaktı bitti
Ormanda geceyi yaktı alevi söndü bitti

Gece zifiri karanlık sevda ayda tutuldu
Yıldızlar isyan etti birbirine vuruldu
Çakmak taşı gibi çingıllar savruldu
Ay tutuştu kavruldu sırtını döndü bitti

Benim sevdam karadır geceye uyar
Gecenin sevdasıdır bekler dolun ay
Karanlıkta kaldı gelmedi hiç bir ay
Gelemezdi ayın gittiği ters yöndü bitti

Kazım Gökahmetoğlu

Biz Sustuk

Biz sustuk ama dünya hala dönüyor
Bir yanı hep karanlık güneşi arıyor
Gururlarımız kabardı kendini övüyor
Biz sustuk söz ile sohbet ayaklanıyor

Biz sustuk mutluluk diledik birbirimize
Bu dünyaya sığmadık dar geldi ikimize
Hem görsel hem de sözle doymadık bize
Biz sustuk söz ile sohbet geldi mi dize

Biz sustuk herkes konuştu biz sustuk
Çok az konuştuk ondada kin kustuk
İki dünya arasında bağlantı kurduk
Biz sustuk içimize atıp kan kustuk

Biz sustuk şiddet ve savaş olmaz
Bülbül hasret kalmaz gül solmaz
Ayrılık acısı kimsenin içine dolmaz
Biz sustuk konuşursak olmaz

Biz sustuk benim canım çok yandı
Ela gözün aklıma düştü dilim kandı
Söylenecek sözler birbirine dolandı
Biz sustuk artık hayat sonlandı

Biz sustuk ölüm sessizliği oldu
Şiirler artık yazılmaktan yoruldu
Azrail geldi son isteğim soruldu
Biz sustuk ama gülüm demek olurdu

Kazım Gökahmetoğlu

Bu Gece Sordum

Bu gece ay ile oturup konuştum
Yıldızlara el edip seni sordum
Karanlık ile ters düştüm boğuştum
Sevdam mı kara sen mi diye sordum

Bu gece gözünle küstüm barıştım
Yıldıza selam var mı diye sordum
Gündüz olmadı karanlığa karıştım
Yârim seni çoban yıldızına sordum

Bu gece uyumadım nasıl daldım
Rüyalarım girip seni sordum
Sabaha kadar geceye haber saldım
Esmerde yoksun siyaha sordum

Kazım Gökahmetoğlu

Bulaman Beni

Ümitle çiçekten çıkar mı balım
İlgisiz davrandın kalmadı halım
Yaktın da kurudu yaprakla dalım
Beklerim gönülden sulaman beni

Hasretin biter mi gelmen yakınca
Son bir kez göreyim nedir sakınca
Anladım istemez tavrı takınca
Bilirim görmeyi dilemen beni

Aklından resmimi hemen silesin
Ben sana selam vermem bilesin
Sokakta yanımdan geçip gidesin
Dilerim görünce bilemen beni

Beni görmek bu kadar mı sıradan
Daha üç gün geçti sanki aradan
Yolun açık olsun çık gel karadan
Giderim sılardan bulaman beni

Kazım Gökahmetoğlu

Bundan Sonra

Gönlüme kilitler vurdum açmam artık
Beklemiyorum gelmezsen gelme artık
Söz sohbet yok muhabbet kalmadı artık
Bundan sonra senin için ağlamam artık

Hep şüphelendin gözünde oldum zampara
Bu düşünce aramıza koydu uzunca bir ara
Pişman olunca başına bağla istersen kara
Bundan sonra yokum beni mumla ara

Senin adını bile özüm tutup söyleyemedi
Yerine gülüm desem onu dilim diyemedi
Bu gönül çirkin sözünü akıl eyleyemedi
Bundan sonra ben seni üzmem diyemedi

Benim sözüm seninki gibi çirkin olmaz
Gönüle düşünce asit gibi hemen yakmaz
Bu dünya fani gideriz sana da kalmaz
Bundan sonra kulağım tıkalı duymaz

Kazım Gökahmetoğlu

Caymadın Bile

Sıcaklığım hissetmez için titrerse
Hava serin olur rüzgâr gelirse
Sırtın açık benden bir şey dilerse
Yeleğim saldım da giymedin bile

Gece bitmedi uyumak zorlaştı
İçimdeki ateş yandı korlaştı
Günü bırak bir haftaya yaklaştı
Mesaja bir nokta koymadın bile

Aklına düşmedim demedin selam
Bekledim eder mi diye bir kelam
Günü kara ettin gözleri elam
Canımın acısını duymadın bile

Ne aradın ne sordun yüzdün denizde
Gülmedim sararıp soldu benizde
Sensizlik acısı kaldı genizde
Beş günü hasretten saymadın bile

Seninle konuşmak dilerim diye
Kalemle üstünü çizerim diye
Hayatımda noktasın silerim diye
Karar verdin geri caymadın bile

Kazım Gökahmetoğlu

Cemre

Bahar çiçeğe hasret kalır aç deyince
Uşürüm şimdi, açarım kar eriyince
Sevdim seni gözümde kaldın deyince
Gelirim cemre düşüp buzlar eriyince

Uyuyan doğa hoş geldin cemre deyince
Dağda bağda bahçede karlar eriyince
Çiçekler özgürce açıp geldim deyince
Bahar gelir içindeki kin nefret eriyince

Dünyamı kararttın sevmiyorum deyince
Kemikle deri kaldı bedende et eriyince
Gönül dondu kara kış geldim deyince
Cemre içime düştü zaman yanıp eriyince

Kazım Gökahmetoğlu

Çaresiz Kaldı

Yar mektup ucunu yakmadı saldı
Gül goncada saklı bülbül süz kaldı
Gönül servet arar sevgiye daldı
Vurgun yedi dipte çaresiz kaldı

Yar gitti yarayı saran olmadı
Mektub ucu yandı derman bulmadı
Çölde içim yandı su damlamadı
Rüyamda içmedim badesiz kaldı

Özlem gözümün ferrini aldı
Bedende ciğere ateşi saldı
Dilim sesi kısık olunca laldı
Otuz iki dişim minesiz kaldı

Yar hasretin gönle sığmadı boldu
Gözyaşım buluta akınca yoldu
Irmak oldu nehir denize doldu
Pınarları kuru deresiz kaldı

Kazım Gökahmetoğlu

Çevirdi

Elini tutunca ömrü çürüttük
Can suyu verip cananı büyüttük
Emeklemeyen sevgiyi yürüttük
Emeği zamanı boşa çevirdi

Geceyle gündüz farkını bilmeyen
Güneşin altında ışık görmeyen
Nefesini çekip geri vermeyen
Yaşayan ölü adama çevirdi

Ağlanacak halim bakıp gülerim
Gözümde yaşı mendille silerim
Meydanda ateşle yanmak dilerim
Akılsızca divaneye çevirdi

Gönül vermedin uzaklara kaçtım
Dağları tepeleri dümdüz aştım
Arkamdan cam kırıklarını saçtım
Yolları gerisin geri çevirdi

Kazım Gökahmetoğlu

Çözersin Beni

Şana gülüm deyip başlarım söze
İnanman içimi gösteren göze
Alıp hançeri bak istersen öze
Sarıp ta kederle bezersin beni

İğneli sözün batırınca gönle
Acır sesi çıkmaz istersen dinle
Senden gelince birini çarp binle
Katıp ta hesaba üzersin beni

Aynı konudan usanıp bıkmayıp
Kaç sefer küsünce özür dileyip
Kalbe nişan alıp ölmek yok deyip
Atıp ta kurşuna dizersin beni

Bizi üzme için edersin inat
Yüzünü görünce anlarım sanat
Sesini duyunca takarım kanat
Kırıp ta yerlerde ezersin beni

Boş boş bakmasın kapansın gözüm
Lal olsun da demesin yalan sözüm
Son defa görmek istersen yüzüm
Açıp ta kefeni çözersin beni

Kazım Gökahmetoğlu

Dalmadım

Gözyaşlarımdasın düştün avuçlarıma damla damla
Yudumladım olmadı kana kana içtim seni kanmadım
Bendeki aşkı yeryüzünde yaşayamazsın başka adamla
Sen içimde derya oldun ben başka denizlere dalmadım

Ben seni sevdim seller gibi sen beni sevdin damla damla
Ela gözlerini kim görse etkilenir ben boşuna kanmadım
Benim senli dünyamdaki saadeti bulamazsın başka adamla
Seni düşünüp dua etmeden bir kere bile uykuya dalmadım

Kazım Gökahmetoğlu

Denesen

Gereksiz bir yere bizi üzmesen
Dert keder gölünde hep yüzmesen
Eksiği gediği her an süzmesen
Sevince mutlu olmayı denesen

Yıllarca hasretin içimi yaktı
Başımı taşlardan taşlara çarptı
Gözlerim ıslak yoluna baktı
Gelince mutlu olmayı denesen

Sana gönlümde halılar serdiğimi
Gelmeyince acı keder derdiğimi
Gerçekten seni yokken sevdiğimi
Bilince mutlu olmayı denesen

Kazım Gökahmetoğlu

Deniz Gibisin

Deniz gibisin
Şen yok daha derin okyanus
Özlemim yağmur bulutları
Tane tane yağarım bazen sağanak
Toprağa düşer birleşir ararım seni
Dere olurum nehir olurum bulurum seni
Dağlardan taşarım ovalardan geçerim
Ararım ararım bulurum seni
Sensizlik soğuktur üşütür beni
Karışırım sana hissetmesin beni

Kazım Gökahmetoğlu

Denizi Gördüm

Bütün akarsuların peşinden gittiği bir kadın gördüm
Dünyanın güzelliklerini mavi gözlerinde barındıran
Denizi gördüm
Arada bir gökyüzündeki buluttan beni kıskanan
İçinde ahenkle dans eden balıklara aşkı fısıldayan
Denizi gördüm
Denizde seni gördüm
Üstündeki martıların kanat sesine kızıp dalgalanan
Köpükten saçlarını rüzgârın dağıttığı
Seni gördüm
İçi yanıp sana dokunamayanları gördüm
Dalıp nefes alamayan vurgun yiyenleri gördüm
Seni gördüm
Bir yudum alanın ağzı tuzla dolanı
İçilmez ama özgürce yüzülen güzel yüzünü gördüm
Denizi gördüm
Denizde seni gördüm

Kazım Gökahmetoğlu

Diline Sahip Ol

Sıkıntı verip günümüzü kara eyleme
Kıskanıp kötü sözleri bir bir söyleme
Kalbimi kırınca üzülüp ah vah eyleme
Diline sahip ol sakın kin nefret söyleme

Ağzına geleni söyledin ettin bana hakaret
Dostluğa yakışmadı dilin söyledi maharet
Dünyada hesap yok gideceğimiz yer ahiret
Diline sahip ol kem söz cehenneme namzet

Benim hakkımda düşündüklerin çirkindi
Üstüme yapışmadı düştü vücudum silkindi
Affetmek için diyemedim bu senin ilkindi
Diline sahip ol kulağım sözünden tiksindi

Çirkin sözlerini kulağım duymak istemez
Çok canımı yaktın teselli verme istemez
Sakın beni arama dilim suskun söylemez
Diline sahip ol üfürdüğün ocak su istemez

Yaralı olsa da dostluğumuz kalsın mı baki
Muhabbeti içsene güzelce doldurmuş saki
Kırma dökme gideriz toprağın rengi haki
Diline sahip ol öleceğiz olunca emri hak vaki

Kazım Gökahmetoğlu

Diyemem

Yeşile maviye kırmızıya baksın gözün
Kapansın kör olsun görme diyemem
Melodi ezgi türkü şarkı söylesin sözün
Lal olsun konuşmasın dilin diyemem

Ayrılık baharı hazan gibi vursa da
Hicran bedenimizi sımsıkı sarsa da
Araba tren uçak otobüs olsa da
Biletini al birine bin gel diyemem

Seni sevmiyorum deyip çekip gittin
Gönlümde yer ettin gözümde bittin
Sen farkına bile varmadın ne ettin
Şimdi geri gel beni sev diyemem

Gözündeki ela gölden içeri giremem
Gönlündeki denize varıp yüzemem
Tutmak istesen sana elimi veremem
Gel bir kahve içelim bile diyemem

İçimde yara bereyi gören acıyacak
Hasretin artık çekilmez olacak
Hatıraların yıkacak acın yakacak
Ben sana yine de dön gel diyemem

Zaman geçti takvim yaprağı düşüyor
Eş dost kalmıyor tek tek göçüyor
Hazırlık yaptım mezar yeri ölçülüyor
Ben ölünce cenazeme gel diyemem

Kazım Gökahmetoğlu

Diyemem-2

Kırda gezdim baktım lalem diyemem
Bülbül gibi öttüm gülüm diyemem
Canımı verdim de canım diyemem
Ne olacak benim bu halim bilemem

Ben çok sevdim sevdi mi bilemem
Ben çok övdüm yendi mi bilemem
Gülü çok ektim derdimi bilemem
Dertle sıkıntı katmerli gelemem

Elini uzatsan tutmam gelemem
Uzaktan çağırırsan duymam gelemem
Rüyada varsam da saymam gelemem
Resmini hayalden çizdim silemem

Tahtada değil gönülde silemem
Hayali akılda sinede silemem
Damla damla yaş gözümde silemem
Yara içimde merhemde dilemem

Kazım Gökahmetoğlu

Doğum Günü

Ela gözlerindeki ışıltıya kandım
Etrafındaki mumlar gibi yandım
Senin uğruna feda bir candım
Bu hayat sensiz olmaz sandım

Oldu sensiz oldu ama tuzsuz aş gibi
seni seven gönlüm oldu taş gibi
Sensizlik vücudumda akılsız baş gibi
Bu hayat sensiz olmaz sandım

Kazım Gökahmetoğlu

Doyar Gelirim

İçimde yangın çıkınca šiire sığmam
Gider sazlı göle dalar gelirim
Bulutta yağmur olur yere yağmam
Gözyaşımı içime salar gelirim

Küstüğüm zaman sabah doğmam
Öğle olunca yakar gelirim
İkinci sonuna kadar soğumam
Akşam olunca batar gelirim

Merada otlar koyunlar sağmam
İçimde sütle dolar gelirim
Gözümü açık tutar boğmam
Öksüz çocuklar doyar gelirim

Kazım Gökahmetoğlu

Ela Gözlüm

Gönül bahçemde açmayan gonca
Çiçekler içinde gül ela gözlüm
Rengin al değil de kara olunca
Bülbülün ötmüyor bil ela gözlüm

Hazanda tohumla bağıma doldun
Kara kışta canlandın filiz oldun
Yaz bahar gelince göçeği yoldun
Dört mevsimi kökten sil ela gözlüm

Sevseydin yalandan değil özünden
Yaysaydın ayrandan çıkan sözünden
Tere yağ üstüne sürsen gözünden
Çavdar ekmeğime bal ela gözlüm

Gecenin üstüne hasret saçınca
Hayale gelirsin düşten kaçınca
Uykudan uyanıp gözüm açınca
Gitme biraz daha kal ela gözlüm

Hasretin çekilmez olunca çile
İzin versem hemen çağırır dile
Ölüm merasimi olmazsa bile
Mezarım ziyarete gel ela gözlüm

Kazım Gökahmetoğlu

Elimde Kaldı

Gittin benden uzağa hasret başlar
Seni görmez gözü ne etsin başlar
Kör olsun durmadan akıtsın yaşlar
Hayali resminde selimde kaldı

Uzaktan eser yâre değen yeller
Hasret acısını bilemez eller
Sarıp solunca kırmızı güller
Bülbülün türküsü dilimde kaldı

Dedim hasretin acısını dağıt
Sazım çaldı sanki yakardı ağıt
Yazsam dayanamaz yanardı kağıt
Ayrılık ezgisi telimde kaldı

Hasret ektin gönle oraklar biçmez
Değirmen buğdayı taşı seçmez
Üç kere görünce inan ki geçmez
Hasretinin yükü belimde kaldı

Misafir etmedi gönül hanında
Hasrete dayanmaz götür yanında
Taşıyamam olmaz dedi anında
Kalbimi söktüm de elimde kaldı

Kazım Gökahmetoğlu

Eski Sevdalar

İçinde derin çukur dökülünce
Üzeri toprak atıp gömülünce
Dağlar taşlar altında görülünce
Sinmesin kalsın o eski sevdalar

Bir tutam çirayı yak eskilerden
Tütsün sevdalar yansında diplerden
Gözyaşın tut akıtma kirpiklerden
Sönmesin yansın o eski sevdalar

Yıllar sonra ansızın geleceksen
Dağlanmış yaraları deleceksen
Acı üstüne acı vereceksen
Dönmesin kalsın o eski sevdalar

Gece gelsin gönül kapını çalsın
Kim o deme geldiğini anlarsın
Mazinden gelmiş misafirin kalsın
Dinlensin yatsın o eski sevdalar

Gözünü açınca yaranı görsün
Kaldırsın da kabuklarını dürsün
Parmağına tükürüp geri sürsün
Emlensin varsın o eski sevdalar

Dağlanmış olan dokular kanlansın
Hatıra ile anılar canlansın
Çan çekişsin yeter ki nefes alsın
Ölmesin yaşasın eski sevdalar

Kazım Gökahmetoğlu

Essah den Sevenin

Zemheride dışarda kaldı donmadı
Essah den sevenin gülü solmadı
Ateşte hep yandı sönüp durmadı
Essah den sevenin külü olmadı

Çile çeker hala zindanda kaldı
Güneş doğsun diye haberler saldı
Hasreti bitmedi müebbet aldı
Essah den sevenin hali kalmadı

Arı gibi çalışınca haz duydu
Çiçek gönüllü vermeyince soydu
Peteğe özünden sevgisin koydu
Essah den sevenin balı dolmadı

Yanık söylerdi akıtınca seli
Mızrabı tutamıyor artık eli
Kırılmış düzelmez sazının beli
Essah den sevenin teli çalmadı

Kazım Gökahmetoğlu

Ettin Beni

Ayva dalında çiçeğe benzerdim
Kurumuş bedende öz ettin beni
Dilimde türkü dağda gezerdim
Oturduğum yerde lal ettin beni

Gökyüzünde maviye benzerdim
Baharın yeşil özünde gezerdim
Sevsen gök kuşığına benzerdim
Yaktın kömürden kara ettin beni

Uçardım yüksekte kartal gibi
Beni seversin sandım saf gibi
Sevmediğini söyledin eller gibi
Toprakta köstebek ettin beni

Gönlüm ne altın ne mücevherdi
Elmasta daha çok seni severdi
Dilinle gözün sevmedim deyiverdi
Akçeden aşağı pul ettin beni

Baktığım yerde seni görürdüm
Kerpiç evinize yüzüm sürürdüm
Şende sevsen yolunda ölürdüm
Ölmeden toprağa defin ettin beni

Kazım Gökahmetoğlu

Eylül Geldi

Eylül geldi sensizliği koluna takar
Benim yarama en son tabip bakar
Güneş yaprağı sonra içimi yakar
Eylül geldi gidemiyor çok sakar

Sarı yaprakların dalımdan kopmadı
Kuru gazel olup yanıp içimi yakmadı
Sonbahar kahverengi yeşili takmadı
Eylül geldi hasret karagüldü kokmadı

Beni bağladın keten örme ip gözünde
Hiç bilmedim sevdin mi acep özünde
Mavi önlüğünle utangaçlık yüzünde
Eylül geldi yoksun durmadın sözünde

Fırtına durdu İnce ince esti yeller
Şimdi değil kışa hazırlık yaptı seller
Şeni candan koparıp götürdü eller
Eylül geldi sensiz ne söylesin diller

Kazım Gökahmetoğlu

Gamzelim

Ezgiim sin türkü oldun gönlümde
Dilim seni söyler gamzelim
Utangaçlığın var tezgahda
Elim yüzünü dokur gamzelim

Hasretim sana ben ıssız şehirim
Kimse duymaz sesli okunan şiirim
Deniz olunca sen hızlı akan nehirim
Dağı taşı aşar gelirim gamzelim

Elini yüzünü gözünü özledim
Kaç yıl oldu otuz diye düzledim
Adın hasret ayrılıkla sözledim
Seni görür müyüm gamzelim

Dil söylemese de gönül duramıyor
Elim tutamıyor kolum saramıyor
Ayrılık şifa olsa bana yaramıyor
Kavuşur muyuz bilmem gamzelim

Kazım Gökahmetoğlu

Gece Gibisin

Bazen zifiri bazen alaca olur karanlık
Özlediğim zaman gelir ay aydınlık
Ela gözlerin yıldıza benzer seyranlık
Sensizlik suskundur dilsizdir insanlık

Göresim geldi ay küsmüş saklanıyor
Karanlık derin ararım mum ışığında
Rüzgârın eser bazen olur fırtına
Söner ışıklar ararım bulamam seni

Kara olur gecelerin bazen alaca
Saklar tüm acıları yaralı salaca
Siyahın her tonuna benzer karaca
Gözün ne güzeldi sanki elaca

Soğuk olur gecelerin kar yağmur
Üşür taş toprak ağaç ve çamur
Varınca yanlarına ısınır olur mamur
İçimdeki ateş sensin yıllanmış salamur

Sessiz olur karanlığın duyulmaz
Ağlayıp durur özleyen bulunmaz
Uzak olan gelmez yakın gidemez
İçime giden yolda izin silinmez

Gece gibisin her gün hüznün karanlık
Güneş oldum senin peşinde pervanelik
Ben geldim sen kaçtın kavuşma anlık
Seninle kalmak için ay gibi olsam artık

Kazım Gökahmetoğlu

Geçilmez Yardan

Hasreti çuvalla aldı sırtına
Ölçmedi çıkınca senin tartına
Geleyim deyince esti fırtına
Yolları kapattı geçilmez kardan

Dumanım tütünce içimde közden
Ateşinde yanmış acılı sözden
Görüp anlamadın yürekte özden
Sırtını dönünce geçilmez nârdan

Özlemi birikti içimde harman
Ela gözünde saklıydı derman
Bir kere bakıp yarayı sarman
Yüzünü çevirse geçilmez yardan

Kazım Gökahmetoğlu

Gel Desem

Sen benim baharda çiçeğimdin
Uçup uğur getiren böceğimdin
Gönlümde kalan sevdiceğimdin
Hiç gelmesen de bekleyeceğimdin
Gel desem sen gelecek miydin?

Bende seni seviyorum desen bana
Derim hemen bana kanat taksana
Yürüyemem uçarak varırım sana
Kanadım tutmadı kırılmış baksana
Gel desem sen gelecek misin bana

Yıllarca bekledim hiç halim kalmadı
Ucunu yakıp bir mektup bile salmadı
Yüreğimi söktüm sundum almadı
Bir kere bile beni düşünüp dalmadı
Gel desem sen dersin yol kalmadı

Seni ellere veremem hayal edemem
Şimdi elinden tutup geri gelemem
Ben bu ayrılığı imkânsız sevemem
Gelirsen dilim tutulur git diyemem
Gel desem sana diyeceksin gelemem

Kazım Gökahmetoğlu

Geleceksin-gideceksin

Gözlerim yollarına bakmaz oldu artık
Biliyorum geleceksin
Ama ya geldiğin gün
Ya da bir gün sonra geri gideceksin
Aynı caddede karşılaşmayacağız
Aynı sokakta gözlerimiz bir birine değmeyecek
Aynı mahallede bile misafir olmayacaksın
Yalnızca aynı ilçede birkaç gün yaşayacağız
Belki aynı fırından çıkan ekmekle kahvaltı yapacağız
Belki aynı pınarın suyunu ayrı çeşmelerden içeceğiz
Ya da eniştenle aynı manavdan aldığımız karpuzu yiyeceksin
En fazla aynı kaldırım taşlarına basmış olacağız
Ortak arkadaşlarımızla karşılaşınca o geldi diyecekler
Ya öylemi diyeceğim herkes bilecek geldiğini
Ben bilmeyeceğim ama hissedeceğim geldiğini
Esen rüzgâr saçlarına değip gelecek bana
Sonra kokun azalacak bileceğim o zaman
Bileceğim gitmişsin
Hasretinin elinden tutup tekrar gitmişsin
Hiç veda etmeden bana yine gitmişsin
Benim beklediğimin farkına varmadan gitmişsin
Gözlerimi yollarla baş başa bırakıp gitmişsin
Belki bu son gidişin olacak
Benden değil ama memleketten son kez gideceksin
Belki bir daha geri gelemeyeceksin
Belki de benim bu dünyada seni son bekleyişim

Kazım Gökahmetoğlu

Gelip te

Acı verdi şarkının türkünün sözü
Hasretin ağladı kan kırmızı gözü
İçimde yanan kor bir ateşin közü
Gelip te söndür yüreğimdeki özü

Belim büküldü kalmadı uzun boyum
Gözlerine bakmaya olmazdı doyum
Geleceksişsin dediler aldım duyum
Gelip te çıkarsana beni kör kuyum

Ben yokum işte mutlu ol sefanı sürsene
Sen giderken benim defterimi dürsene
Geçti günler aylar oldu mu o kadar sene
Gelip te bulmamak var kaderde desene

Ayrılığı beş ile çarp kaç yıl oldu saysana
Son nefesinde gelirim diye haber salsana
Yaşlandım kefenimi bir beden küçük alsana
Gelip te bende seni sevdim diye toprağa sarsana

Kazım Gökahmetoğlu

Gelirsin Gülüm

Kulağımda baldan tatlıdır sözün
Görmüyorum ama parlıyor gözün
Yeniden tutuğu içinde közün
Sesimi duyunca gülersin gülüm

Yola düşüp hasret bitsin demeyi
Felekten bir gün çalıp gelmeyi
Gençlik çağına geri dönmeyi
Resmimi görünce dilersin gülüm

Uzun yıllar geçti ansızın gelsin
Çağlar duygu akınca durmaz selsin
Ela gözün bakınca gönlümü delsin
Kan dökülür yere silersin gülüm

Ağladık her zaman gözyaşı sildik
Yar gelir vefasız değil diye bildik
Yaş geçti yolun sonuna geldik
Geç kalırsan mezara gelirsin gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Gelmedin

Elimdeki karanfil ile iki damla gözyaşıımı almadın
Beni bekleme gelemem diye haber bile salmadın
Yıllarca içim sızladı ıstırap çektim arayıp bulmadın
Ela gözlerine bakınca acılarım diner sandım gelmedin

Ben seni hala seviyorum diye haber saldım almadın
Yıllarca postacıdan mektup bekledim salmadın
Yollarına kırmızı halılar serdim yolu bulmadın
Bekledim ümidim kalmadı patikadan geçip gelmedin

Kışta kıyamette kaldı ömrümü kucağına almadın
Dondum üşüdüm sevgiden kazak örüp salmadın
Yazın sıcakta yandım terledim mecal bulmadım
Susuz kaldım bir yudum su vereyim diye gelmedin

Bu dünyada muradıma eremedim yanına almadın
İçimi yaktın kavurdun yaralı gönlüme şifa salmadın
Rüyaymış gözlerimi açınca seni yanımda bulmadım
Otuz yıl geçti aradan bir kere bile görmeye gelmedin

Kazım Gökahmetoğlu

Gelsene

Çorak topraklara yağmurla sel geldi gelsene
Yetim çocuklara kısır inek süt verdi gelsene
Sulara meydan okudu ateşin sönmedi gelsene
Ayrılığın yirmi beşinci yılı acın dinmedi gelsene

Meralarda kurtlar ile kuzular şaka yaptı gelsene
Bülbüller kuşkonmazın dalına yuva yaptı gelsene
Güller mevsimi şaşırdı kış günü gonca yaptı gelsene
Olmaz denenler oldu hamile katır doğum yaptı gelsene

Müebbet mahkûmlar bile affedilmeye başladı gelsene
Ağma olanlar gördü sağırlar duymaya başladı gelsene
Suyun üstünde kuru dallarla ateş yanmaya başladı gelsene
Hasretinden bulutlar durmadan ağlamaya başladı gelsene

Ceylan yavruları sırtlanların yuvasına giriyor gelsene
Masum kız çocukları vahşete kurban gidiyor gelsene
İnsanlar yavaş yavaş hayvana dönüşüyor gelsene
Bu dünya da yaşanmaz oldu insanlık ölüyor gelsene

Lise yıllarına gidelim maziye anıları hatırlamaya gelsene
Konuşmak yasak bir bakışla destanlar yazmaya gelsene
Kapıda bir dilim sevgi dilendim onu vermeye gelsene
Sen sevmedin diye öldüm, mazide beni sevmeye gelsene

Görmeyince seni aklım başımda kaldı almaya gelsene
Sen seni kaybedip bulamayınca bende aramaya gelsene
Hafızam yorgun ona değil gönlüme sormaya gelsene
Kanlar akan yaşlı gözümde kendini bulmaya gelsene

Çok özledim, sana âşık olduğum zamana dalıp gelsene
Hasretin içimde volkan oldu kor ateşini salıp gelsene
Gözümün ferî sönmeden göreyim kefenimi alıp gelsene
Son kez görünce seni bedenimi mezara bırakıp gelsene

Kazım Gökahmetoğlu

Gelsene Artık

Gece havaya baktım yüzü mehpâre
Hasretten ölüyorum haber edin yâre
Gelmiyor beklerim yok mu bir çare
Gelsene artık canım, söylerim dare

Deniz seni özlemiş dedim buluta
Sağanak düştü yağdı koştu vuslata
Dereleri ırmakları coşturup çatlata
Gelsene artık gülüm, deniz sana anlata

Aklımda kaldı senden son bir bakış
Hasretin kucakladı beni o nasıl sarış
İstikamet neresi bize uğrar mı varış
Gelsene artık bir tanem, yollar bir karış

Seni andıkça gözlerim ağlar oldu
Taslar almadı testiler yaşlarla doldu
Az döktüm güle acıdan kıvrandı soldu
Gelsene artık sevdam, hasret yoruldu

Seni çok sevdim davet ettim ömrüme
Gelmedin inanmadın hiçbir sözüme
Hayalini salmadın alıp getirdim gözüme
Gelsene artık dünyam, dolsana gönlüme

Yârim dedim sana bağırdım duymadın
İki âşık genelde evlenirdi düzene uymadın
Sen sevmeyince ayrılığı hicran saymadın
Gelsene artık her şeyim, bana kalmadın

Kazım Gökahmetoğlu

Gelsene-2

Yanan yüreğimi kül etsin diye
Bir yudum su vermek için gelsene
Arkana bakmadan da gittin diye
Külleri savurmak için gelsene

Ateşe köze attın dönemedim
Çıkarıp göle attın sönedim
Nefes almadım battım ölemedim
Tek kurşunla vurmak için gelsene

Canımı çok yaktın ağlamak için
Yaraları közle dağlamak için
Kopan bağımızı bağlamak için
Gözlerine bakmak için gelsene

Karşılık vermedin ortada kaldım
Sevgimi buluta yükleyip saldım
Yağmurlar yağınca maziye daldım
Lise sonda bulmak için gelsene

Özlemin hasrete dönüştü çoktan
Aniden çıkıp gel boşluktan yoktan
Kan sızdı içime saplanan oktan
Yaraları sarmak için gelsene

Kazım Gökahmetoğlu

Gençliğimi Aldın

Boyum uzundu hatta biraz sıırıktı
Aileden kanadım kolum kırıktı
Sevgisine sahip çıkamadı pısıırıktı
Gençliğimi aldın benden canım çıktı

Çiçekler güneşte yanmazsa solmazmış
Çok istedim seni olmazsa olmazmış
Kimsenin ettiği yanına kalmazmış
Gençliğimi aldın artık geri salmazmış

Aktı gönlüm sana söz geçiremedim
Sular seller gibi çağladı engellemedim
Ela gözünü hayalimden silemedim
Gençliğimi aldın geri gelemedim

Yağmur sularını topladım içim dolmadı
Yaprak gibi savruldu tutan olmadı
Her bahar yeniden filizlendi solmadı
Gençliğimi aldın ayırık otumu yolmadı

Darmadağın oldum beni toplayıp dersene
Bana gelen yollara diken değil güller sersene
Bekledim gelmedin gözüm yolda kaldı her sene
Gençliğimi aldın benden mümkünse geri versene

Kazım Gökahmetoğlu

Geri Dirildim

Soğuktan buz gibi dondu gözlerin
Bakınca söndü otuz tondu közlerin
Dedin zıkkım dibi sondu sözlerin
Duyunca öldümde geri dirildim

Durdum biraz verdim mola ölünce
Safça temiz sevdim nola ömrümce
Dur sıkma vur dedim sola dönünce
Kurşunu yedimde yere serildim.

Kurşunun yarası bizi öldürmez
Canım yanar sevgimizi böldürmez
Çektiğim çileler sizi güldürmez
Yürekta dermansız yara derildim

Yarama merhem yok közde dağladım
Akıttın yaşım çok özde ağladım
Atınca özlem ok sözde bağladım
Hasretle yaşadım zara verildim

Hayat hasreti edince hediye
Dönemem yıllar geçince geriye
Yüzüm buruşmuş dönünce deriye
Külünden ateşten kora gerildim

Kazım Gökahmetoğlu

Giderim

Mevsim ilkbahar ama içime kar yağdı
Yol bitti kapandı geri döner giderim
Ağaçlar çiçek açtı içim hazanda bağdı
Ben dökülen gazelleri toplar giderim

Yârim nerde havada uçan göçmen kuşlar
Görmedik dediler önlerine eğildi başlar
Hasreti anlattım gözlerinden akıttı yaşlar
Cebimde yokmuş mendil almaya giderim

Her sabah rüyama sordum seni gördün mü?
Akşama kadar hasreti toprağa gömdün mü?
Gece olunca hemen mevsim kışa döndün mü?
Sol yanım üşüdü yanına ısınmaya giderim

Yağsız kandil gibi olup karardım söndüm
Şevdayı ararsan ben gideceğin tek yöndüm
İçimde aradım bulamadım geri tek döndüm
Bende bu dünyadan sensiz göçer giderim

Kazım Gökahmetoğlu

Gidersin

Sevgim bağrımda tohum saklarım
Dağlara tepelere atıp gidersin
Filizlensin diye güneşi beklerim
Sabah gelmez akşam batıp gidersin

Toprakta taş kaya sŸrdŸm dişledim
GözŸmden akan su verdim işledim
Emek mahsul verir derdim dŸřledim
Harmana ateşin katıp gidersin

Hasretin alev aldı yandı dumansız
ŸrŸn dalda pişen maldı samansız
Pazar yok elinde kaldı zamansız
Sermayesiz ucuz satıp gidersin

Kazım Gökahmetoğlu

Git - Git artık

Gözyaşım sağanak gibi şemsiyeni alda git
Özlediğim zaman gözümün önüne gel de git
Her zaman mutlu ol mutluluktan dolup taşta git
Anılarını acılarını götürme onları bana bırak ta git

Yolun çok uzun duygularını toparla da git artık
Bir tek gözlerini bırak gerisini yanına alda git artık
Yetim gibi beni kimsesiz bırak arkana bakmadan git artık
Gitsene be niye gitmiyorsun beni sensiz bırakıp git artık

Kazım Gökahmetoğlu

Git be Hasret

Özlemin büyüğüdü adı hasret
Şevda sevdalandı yaza ayırdı hasret
Özlem sonbahar, hasret kara kıştı
Sevda ise yaşanmak için
Sirasını bekleyen ilkbahar
Mutluluğun adı ise yaz

Üşüttü sevdayı hasret
Farkında bile değildi
Sevda ağladı düşmeden
Buz tutturdu göz yaşını hasret
Tomurcuk olup açamadı
Gözede kaldı sevda

Kendi hasret kendine hasret
Ne özleme faydası var
Ne de sevdaya

Sıkı sıkı giyin be sevda
Eldiveni bereni atkını al
Atkını tomurcuğun sar üstüne
Dağlara tak bereni
Ağaçlara eldivenini

Hasret bu üşütür dondurur sevdayı
Yeşili sevmez açtırmaz çiçeği
Adı hasret karadan daha kara rengi
Tadı zıkkım gibi acı

Git be hasret
Gitsin damağımdan tadın
Sen git ki ilkbahar gelebilsin
Sen git ki sevda çiçek açsın
Sen git ki meyveler olgunlaşsın
Sen git ki damaklar tatlınsın
Sevda kendinden geçsin
Yaz gelsin

Kazım Gökahmetoğlu

Gitme Be Ela Gözlüm

Gitme be ela gözlüm yarım kaldı dur gitme
Gideceğini gizle söyleme hayal bile etme
Bende içimde kal derinde kal gitme
Gitme be ela gözlüm gitme ne olur gitme

Gitme be ela gözlüm bendeki seni götürme
Yalnızlığımdaki canı özlemini söndürme
Aratma seni beni deli divaneye döndürme
Gitme be ela gözlüm gitme ne olur gitme

Gitme be ela gözlüm beni her gün üz sende
İçimi yakıp yıkıp viraneye çevirsende
İdamıma karar verip kurşuna diz sende
Gitme be ela gözlüm gitme ne olur gitme

Gitme be ela gözlüm git dediğime bakma sen
Yollar kapandı vasıtalar gitmez dönüp geri gel sen
Gideceğin diye gökler ağladı seller geldi gitme sen
Gitme be ela gözlüm gitme ne olur gitme

Gitme be ela gözlüm yıllardır gittin olmadı
Daha kaç gün oldu geleli boşluğun dolmadı
Sana hasret kaldım özlemini içim almadı
Gitme be ela gözlüm gitme ne olur gitme

Kazım Gökahmetoğlu

Gitmesen Yarim

Hayatıma birden geri girince
Var oldum yeniden seni sevince
Düştüğümüz kuyu biraz derince
Beni çıkarıp ta yitmesen yârim

Nisanın gelmedi yağmurun yasta
Susuzluktan oldu bu garip hasta
Maziden kalmış bir paslanmış tasta
Beni sulayıp ta bitmesen yârim

Sevdanın güneşi ümidi kırıp
Gece sabah gelirim diye yatırıp
Gündüzde kapkara hasrete batırıp
Beni bulayıp ta batmasan yârim

Hasretin içimde saklı zulada
Bir günün karşılık gelir yılada
Hem öksüz hem yetim sılada
Beni bırakıp ta gitmesen yârim

Kazım Gökahmetoğlu

Gittin

Yağmur olup gitsen suyundan içeceğim
Rüzgâr olup gitsen derin bir nefes çekeceğim
Güneş gibi gitsen sabah seni bekleyeceğim
Tohum olup gitsen yüreğimi nadas edeceğim

Dolun ay gibi gittin ayın on beşinde gelecektin
Kuşlar gibi gittin baharda tekrar göçecektin
Söz verdin bana yılda bir görmeye gelecektin
Hani yaram kanayınca merhem sürecektin

Arılar gibi gittin çiçeklere bal yapacaktın
Çorak topraklara su verip çiçek açacaktın
Kırlarda benimle birlikte el ele dolaşacaktın
Körebe oynayıp beni bulduğunda sarılacaktın

Çok mutlu ol demişin giderken nasıl olacaksa
Yüreğimde yerin boş kaldı nasıl dolacaksa
Hayalinin rengi susuz çiçekler gibi solacaksa
Git yasaklarla olmazların hep bende kalacaksa

Kazım Gökahmetoğlu

Gönlüm Seni Arıyor

Körpe bir kızdın lisede utangaç bakardın
Ürkek çekingen ceylan gibi durmaz kaçardın
Seke seke geçtin içimden izini çizdin nakışladın
Seni ilk gördüğüm gözlerle gönlüm seni arıyor

İçimde kaldı doya doya konuşup bakışamadık
Kader tuzak kurdu bize farkına bile varamadık
Biz ayrılmayalım dedik sözümüzde duramadık
Dizine yatıp gözlerine bakarken gönlüm seni arıyor

Sensiz defterler boş kaldı şiirler yazılmıyor
Harfler kıvrandı kelimeler intizar ediyor
Cümlelerden mürekkep damladı sanki ağlıyor
Yazılmamış şiirlerde gönlüm seni arıyor

Hasretin gül bahçemdeki ayrık otunu söktü
Çiçekler soldu sümbüller boynunu büktü
Gözyaşım dibine yağmurlama gibi su döktü
Solun gül bahçemde gönlüm seni arıyor

Geçen gece geldin düşümde sabah ayılmadım
Haber saldım bende misafir bile kalmadın
Kapına vardım yalvardım beni içeri almadın
Rüyalarda buluşmak için gönlüm seni arıyor

Ela gözlerinin hasreti doldu içime sığmıyor
Yaran derin acın sol yanımdan içime sızıyor
Çirkin bu ayrılık saçlarını her gün tarıyor
Hasretin bittiği günde gönlüm seni arıyor

Kulağın duymasa gözlerin kapanmadan kör olsa
O güzelliğin senden çıkıp gitse cildin yüzün solsa
Belin bükülse dizin tutmasa bir elinde baston olsa
Diğer elini tutmak için gönlüm seni arıyor

Kazım Gökahmetoğlu

Gönül Fazla Yanar

Akşam olup rüzgarlı hava kararınca
Beklenen gelmez bet beniz sararınca
Koyunlar kuzularını meleyip arayınca
Gönül fazla yanar hasret harlanınca

Gözden yaş akar burun direği sızlayınca
Şel olur bendi aşar kokusunu almayınca
İçine ateş düşer saçının telini eksik sayınca
Gönül fazla yanar adını bile anınca

Yazdan hazırladım sevdami oldum karınca
Hasretle buluşup Ankara'da yanına varınca
Dağlar taşlar yıkıldı ayrılık bacayı sarınca
Gönül fazla yanar sevgi yerine azarlanınca

Kazım Gökahmetoğlu

Gördüm

Çok hassas oldum bu gün değil dün
Bulutlar nemlerini kışkandı benden
Öyle büyük alev getirme cehennemden
Kibrit çöpündeki ateşte yanmayı gördüm

Ben seni deyince sandım ayağım yerden kesildi
Durdu yutkundu samimi arkadaş gördüm dedi
Sustu boynunu büktü konuşmak istemedi
Ağızına bakınca dilindeki düğümü gördüm

Kaçtım olmadı senden saklandım olmadı
Alnıma yazılmadın onun için çilem dolmadı
Yıllar geçti içimdeki yaralar kabuk bağladı
Merhaba deyince yaramın kanadığını gördüm

Aylara surat astım günlere kaşlarımı çattım
Sensiz olmaz sandım mutlu olmaktan kaçtım
Düşümde bana gelmişsin bir gözümü açtım
Kahkaha atıp gülerken ağladığımı gördüm

Yazdım olmadı konuştum hiç olmadı
Hasretini yıllarca içeme attım dolmadı
Seni göreyim Azrail gözümü bağlamadı
Yanına yaklaşırken gizlice kaçtığını gördüm

Kazım Gökahmetoğlu

Göster

İçindeki ela gözü görmek için
Yıllar sonra vardım yüzünü göster
İçindeki anlamı bilmek için
Beni derde salan gözünü göster

Mazinden geldim de kapını çaldım
Açmadın önünde oturup kaldım
Kimdir gelen desen konuşmaz laldım
Kulağım duyunca sözünü göster

Cüzdanın arasına koyunca soldu
Vesikalık resimler yetmez oldu
Pencere içinde gördüm sol koldu
Son defa göreyim cüzünü göster

Felek önüme kuyular deşti
Bana sevda değil çile seçti
Yıllarım sevilmedim diye geçti
Bende sevdim dedin özünü göster

Kazım Gökahmetoğlu

Gözlerin

Dağın tepesinden düşen çiğ gibi
Çınarı topraktan söker gözlerin
Karanlığın içine sinmiş ay gibi
Her gece karşıma çıkar gözlerin

İlk görüşte aklımda ettim ezber
Seçemedim uzaktan elaya benzer
Çiçekten toplanmış yayla anzer
Su istemem yedikçe bal gözlerin

Sevdaya bulaşmış oku atıp giden
Gönlümü on ikiden vurup giden
Umudumu hırsız gibi çalıp giden
Beni peşinden koşturan gözlerin

Bülbülü derbeder eden gül misali
Yanık türküler söyleyen dil misali
Alev alev akıp geçerken lav misali
Taşı toprağı bile yakan gözlerin

Baharda sımsıkı sarmaşık gibi
Kışın karı delip çıkan çiçek gibi
Bağladı mı kopmaz çelik gibi
Tel tel halatı ören ela gözlerin

Çöllerde sıcakta kalıp susayan
Kızgın kumda gölge arayan
İçimdeki vahayı serap sanan
Aldanıp terlemiş sulu gözlerin

Yıllar geçti aradan ben beklerim
Şiirde bu kadar söyleyeceklerim
Gözyaşım akınca var sileceklerim
Ben ölürsem yaş akıtır mı gözlerin

Kazım Gökahmetoğlu

Gülersen

Sen gül ay yüzlüm gül açsın
Gözünde yıldızlar ışık saçsın
Sonbahar kış mevsimi kaçsın
Gülersen bahardan başa taşsın

Hazan olur yapraklar düşemez
Kara kış gelir karlar üşümez
Sular donma noktasına erişmez
Gülersen güneş geri gidemez

Kumru gamzende yuva kapsın
Dilin en güzel sözlerini saçsın
Gözlerin ezgilere beste yapsın
Gülersen yüzün şiirler yazsın

Kazım Gökahmetoğlu

Gülüm Diyemem

Anzer balı gelmiş anmaz adını
Gözüne bakmanın vermez tadını
Çiçek arasından seçemez adını
İçimden gelince gülüm diyemem

Utangaç bakardın edep yüzünden
Kısa konuşurdun kesip sözünden
Odunsuz kömürsüz sebep gözünden
Köz gibi yandım da külüm diyemem

Sırtını dönünce öldün sırdaşım
Mezarın başında yatan düz taşım
Yarısı içime akan gözyaşım
Derya deniz gibi gölüm diyemem

Gittin gideli gözün yaş dolar
Ağladıkça kuru toprağın sular
Seninle bozkırlar gülistan olar
Yağmur yağmasa da çölüm diyemem

Kazım Gökahmetoğlu

Güneşim Suyum Toprağım

Çırılçıplak soyunmuştum deli sandılar
Ben sana güneşim demeliydim dünyada
Değmeliydin tenime yanmalıydı derim
Yetmezdi bir parçandan atmalıydın içime
Kavur kavur yakmalıydın acıtmadan
Sol tarafımdan batmaya yüz tutunca
Sağ tarafımdan tekrar doğmalıydın
Ama doğamadın
Ondandır benim gecemin bitmeyip
Sevgimin korkudan tir tir titremesi
Ayazın kemiklerimin içine işlemesi
Eriyip balçık bile olamayışım
Ondandır pürümüzle çözülen dilimin
Başımın üstünde kal demesi
Olsun senin bundan hiç haberin yok ama
Benim ümide mendil ver öğle oldu terledi bile.

Doğmayacak güneş ümidim yorgun düştü
Ben sana suyum demeliydim dünyada
Pırıl pırıl şelalem olmalıydın gönle düşen
Sevgi bulutundan inerken kar olmalıydın
Altından kardelenler çiçek açsın diye
Gölde beklemeden dereden çaydan ırmaktan
Taşmalıydın sevda ummanımı aktıkça
Ama akamadın
Ondandır kolumun kanadımın çıplaklığı
Kuruyan derimin geniş çatlaklığı
Dilimin damağımın birbirine yapışması
İçimde kurumuş tohumun kırılmış umudu
Ondandır yerden fişkirip çıkmayışından
Göklerden sağanak yağmayışından
Olsun senin bundan hiç haberin yok ama
Benim gönlüm buluttan nemini aldı bile.

Güneş ve su olmazsa sen olmalıydın sığındığım
Ben sana toprağım demeliydim dünyada
Geri dışarı çıkarıp atamadığın için
Mecburen beni bağrına bastırmalıydı
İçine girince etlerim çürüse bile geride
Hasretin ayazı işlemiş kemiklerim
Yün battaniye gibi sana sarılıp ısınmalıydı
Beni sarmalıydın orda bu dünyada sarmadığın kadar
Ama saramadın
Ondandır benim toprak kokmayışım
Suyla karışıp çamur olup güneşte kurumayışım
Dışarda nefes aldığıımı sanışıım
Ondandır benim kök salmayışım
Bedende yeşillenmeyişim
Olsun senin bundan hiç haberin yok ama
Ben ne sensiz yaşayabildim nede sana sarılıp ölebildim

Kazım Gökahmetoğlu

Haberin Varmı

Gönül hep bozkıra döndü
Mevsimden haberin var mı?
Yeşiller kalmadı söndü
Renklerden haberin var mı?

Diken dolanmış sarmış dalını
Gonca kapalı saklamış alını
Bülbül çökmüş görme halını
Gül den haberin var mı?

Beklemiş seni ama gelmemişsin
Özlemiş ateş düşmüş bilmemişsin
Hasret kalmış yanmış bitmemişsin
Gönülden haberin var mı?

Günler dönmemiş sabah olmamış
Ay bitmemiş mevsim başlamamış
Yıllar acı çekmiş ama durmamış
Zamandan haberin var mı?

Kazım Gökahmetoğlu

Hasret

Diyemediğim adını hasret koydum
Verdin dün sıkıntı içime yoruldum
Yokluğun fazla geldi yeter doydum
Hasret neredeyse gel diyordum

Sana şiirler yazdım her kelimesinde
Binlerce kalp var her simgesinde
Tek bir simge taktın yok gerisinde
Hasret kötülük yok kalp simgesinde

Küserim ben çocuklar gibi barışmam
Kırıldı kalbim yapıştırsan karışmam
Kalp kırmada ben seninle yarışmam
Hasret haksızsın hakime danışmam

Hasret sen benim adımları nasıl diyorsun
Zayıfladın günlük diyet ekmek yiyorsun
Ben sanki yokum bir anda siliyorsun
Hasret hasretim diyorum ne duruyorsun

Hasret şiirde böyle, kucak açsan gelemem
Konuşur muyum bilmem söz veremem
Dilim kurusun sana hasretim diyemem
Hasret bekle ölürsem seni sevemem

Kazım Gökahmetoğlu

Hasret Mutlu Ol

Gönül içine diktiğim gülü soldurdun
Başımdaki ak düşmüş saçı yoldurdun
Sevdamı kibrit kutusuna oldurdun
Hasret iki gözümü yaşla doldurdun

Sen yokken rüyalarda buluştuk
Kimse görmedi düşte konuştuk
Orda da hemen küstük bozuştuk
Hasret biz ötmeyen bülbül kuştuk

Ben seni alın teri ile sevdim kazandım
Ömrümü feda ederek sana sunandım
İçimi yüreğimi acıttın buna dayandım
Hasret bahar olmadın hep hazandım

Sevmiyorum dedin beni öldürdün
İçimde yanan volkanı söndürdün
Ölüler ölmez bir daha, güldürdün
Hasret zamanı başa döndürdün

Gömdüm seni derine ama içimdeydin
Dilim adını söylemedi ama gönüldeydin
Cismim kayboldu ama gözümdeydin
Hasret keşke, keşke beni sevseydin

Acını kederini yedim karnım tok
Verdiğin dertler bana artık çok
Beni sevme ihtimalin bile yok
Hasret mutlu ol başka yolu yok

Kazım Gökahmetoğlu

Hava Gibisin

Uçsuz bucaksız sonsuzsun
Yaşamsın karsın yağmursun
Kuşları uçurur bulutları saklarsın
Oksijensin gereksin hayatsın
Dağların zirvesine daha yakınsın
Bir nefes alsam senden kırılır mısın?
İçime çekip saklasam seni sıkılır mısın?
Sinemde kalıp bana yoldaş olur musun?
Yoksa beni zehirleyip öldürür müsün?

Kazım Gökahmetoğlu

Isırgan Otu

Isırgan otu muyum ben bahçenize diktin
Boynumu büktüm bir yudum su diyecektim
Dokunmadın bana bir kuru dal ile ittin
Hor görme ısırganda sever diyecektim

Elinde bir poşetle analık boynumu kırdı
Sıcak suda haşladı tuz biberle karıştırdı
Romatizman vardı iki dizine yapıştırdı
Gönül yarasına da iyi gelir diyecektim

Dokunamasan da bana güzel bir söz söyle
Canım demesen bile ilacım oldun de öyle
Ağrıma sızıma iyi geldin de göster böyle
Merhem olmaya bile razıyım diyecektim

Kökümü yolamadılar ama nefesimi kestiler
Büyümesin gelişmesin diye ayrık diktiler
Senin baktığın pencereye naylon çektiler
Görmesem de hemen ölmem diyecektim

Kazım Gökahmetoğlu

İçimde Kalsın

Senin mektubunu postacı verdi elime
Hasreti al kara sevdan içimde kalsın
Seni düşünüp seher yeli esince içime
Burnuma çektim kokun içimde kalsın

Arkadaş olduk yan yana sohbet etmedin
Sokaklarda elimi tutup dolaşp gezmedin
Sevgili olduk bir güzel söz söyletmedin
Canım gülüm deyişim içimde kalsın

Bulaştık ben seni sevmiyorum desende
Sana söylenecek kem sözler yok bende
Gül bahçesine gir kokusuna belende
Yanık yanık öten bülbül içimde kalsın

Ben fakirim gönlüm sana zengin doğar
Bu ayrılık nefesimi kesip beni boğar
İkram ettiğin ekmek ile zehirli aş soğar
Toplama sofrayı serili içimde kalsın

Yokluğun gönlümde orman gibi olup
Hasretin içime kor ateş atıp tutuşup
Gözlerimin yaşı dere olup ırmak olup
Söndürmüyorsa yangın içimde kalsın

Senin yokluğunda seni düşününce
Resimlerde başka biriyle seni görünce
Acılı kelimeler kalemimden dökülünce
Bam teline vurulan saz içimde kalsın

Yıllar su gibi gelip geçti denize doldu
Hasretin yaktı suyu havada buhar oldu
Acılarım tortu kaldı suyun dibine doldu
Deryayı temizlemeyin içimde kalsın

Kazım Gökahmetoğlu

İçimde Saklarım

Yüzün gülse gözünde papatya toplarım
Dilinden dökülen nağmeleri saklarım
Küstüğüm zaman gülüşlerini hatırlarım
Ağlamam gözyaşımı içimde saklarım

Gelip geçici değildi sana ümit bağladım
Sevmedin içimdeki yaraları dağladım
Sular seller gibi durmadım çağladım
Yara bereli sevgimi içimde saklarım

Şimdi çok isterim ama seni göremem
Hoş geldin desen elini elime süremem
Gönül kapından girip kilim seremem
Bitmeyen hasretini içimde saklarım

Canını sıkar gereksiz yere üzülürsün
Her geçen gün zayıflayıp süzülürsün
İçinden çıkamaz derinden yüzülürsün
Ver bana sıkıntını bile içimde saklarım

Başka başka hayatları ayrı yaşarız
Duygularımız içimize sığmaz taşarız
Nasıl oldu şimdi kendimize şaşarız
Sen gelme ben seni içimde saklarım

Keşkeler çare olmaz yaşadık zamanı
Hasretti çekilen acıların en yamanı
Yaktı içimizi aynı acı biber çamanı
Acılı hasretin hapis içimde saklarım

Bak yolun sonuna sensiz geldim
Kıvırcık saçım dökülmüş keldim
Acılı ses çıkaran kemanda teldim
Arşe çubuğunu içimde saklarım

Kazım Gökahmetoğlu

İçime Gömdüm Ben Seni

Sen yaşarken hekim defin ruhsatı vermedi
Mezarlığa götürdüm bekçi içeri girdirmedi
Kefen biçtim kısa geldi üzerine yetmedi
Sevdiğim kalbime içime gömdüm ben seni

Ormana götürüp bıraktım geri geldin azamadın
Gönlüme ansızın girip mezarını bile kazamadın
Ben seni sevdim diye mezar taşına bile yazamadın
Sevdiğim gönlüme içime gömdüm ben seni

Pazara götürdüm seni alan olmadı satamadım
Yolunu yitirmiş kervanın arkasına katamadım
Resmin yok hayalimdekini duvara takamadım
Sevdiğim bedenime içime gömdüm ben seni

Düşündüm fikrim yoruldu aklıma dedim almadı
Hayalime verdim o seni dünyalara sığdıramadı
Seni yaşarken öldürmedim mantığım darılmadı
Sevdiğim aklıma içime gömdüm ben seni

Yele verdim esmedi rüzgâra verdim götürmedi
Yağmura verdim ağlamadı yıldırım öldürmedi
Nehir'e attım seni denize götürüp söndürmedi
Sevdiğim yüreğime içime gömdüm ben seni

Dertli kınalı bir kuştun uçup gittin yuvadan
İçemedin gönlümde sana sakladığım devadan
Yıllar geçti vazgeçmedim içimdeki sevdadan
Sevdiğim can evime içime gömdüm ben seni

İçimde yattın ela gözlerime bak diyemedin
Şeni çok seven beni bir miktar sevemedin
Öldün mü yoksa gerçekten işaret veremedin
Sevdiğim ölmedin içime gömdüm ben seni

Kazım Gökahmetoğlu

İçimi Yakar

Anlatamam sana seni nasıl özlerim
Her gün yollarına bakar gözlerim
Gelmediğin için hicrandır sözlerim
İçimi yakar söndürmediğin közlerim

Hasretin birikir birbirine eklerim
Her günün acısını ayrı ilmeklerim
Hayatta olduğun sürece beklerim
İçimi yakar sensiz geçen günlerim

Ela gözlerini aklımdan çıkaramam
Seni dizlerimde uyu diye yatıramam
Gözyaşlarımla saçlarını ıslatamam
İçimi yakar oy dersen tarayamam

Sen mutlu olunca duyar alkışlarım
Gülen yüzünü aklıma nakışlarım
Seni düşününce başlar dalışlarım
İçimi yakar yoluna bakan bakışlarım

Merhaba dedin içim bir hoş oldu
Şesini duydum gözüm yaşla doldu
İçimde sevinçle acı sarmaş dolaş oldu
İçimi yakar acın ateşten kötü oldu

Kazım Gökahmetoğlu

İstemem

Beni sevemedin ısrar etmeyeceğim
Acılara olmaz katmer diyeceğim
Veda bile edemeden gideceğim
Hal hatırımı sorma istemem

Canımı yakma kömürden kara oldu
Kederle gönlüme hep hüzün doldu
Sesini duydum onunda rengi soldu
Gitme kal deme istemem

Kavga etsekte aramızda bağ vardı
Arkasındasın uzakta bir dağ vardı
Felek kurmuş geçilmez ağ vardı
Elini uzatma artık istemem

Can bildim seni erken kaybettim
Kötü değil sadece sevmekti niyetim
Her çeşit yara açtın sabır ettim
Yarama tuz atma şimdi istemem

Sevgi kalıcıdır ne karalanır ne silinir
Karşılıksız olursa ciğerlerin dilinir
Sevmesen bile sevenin kıymeti bilinir
Kıymeti mide bilme artık istemem

Yine gelsek dünyaya seni dilemem
Yolun sonuna mı geldik bilemem
Ben gidince Fatihâ'nı beklemem
Cenazeme bile gelme istemem

Kazım Gökahmetoğlu

İstersen Giderim

Arkana bakmadan dönüp gittin mi?
Selamı sabahı hemen kestir mi?
İçimde hançeri hızla çekti mi?
İstersen giderim tuzu ektin mi?

Senin mutlu olman bir tek dileğim
Uzak dur diyorsan bunu bileyim
Dilersen bak seni yokken seveyim
İstersen giderim söyle gideyim

Sonramı görüşelim son sözümüdü
Cevabı vermedin yanan özümüdü
İçime yaşları akan gözümüdü
İstersen giderim bu mu çözümdü

Ne kadarda büyük suçlarım varmış
Kinle nefretin bedenini sarmış
Kızgınlık ve öfkeleri bir karmış
İstersen giderim bu dünya darmış

Kazım Gökahmetoğlu

Kabul Etmedi

Konuşmayalım biz gerek yok dedin
Gecenin yarısı niye böyle söyledin
Anlam veremedim sabahı eyledin
Gözüm uykuyu kabul etmedi

Neyi paylaşamıyoruz anlamadım
Bir türlü iletişimi kuramadım
Yollar kapalı yanına varamadım
Küs durmayı şiir kabul etmedi

Sevmiyorum dedin içimden gitmedi
Gönlüm hakkını sana helal etmedi
Eskiden verdiğin sıkıntı yetmedi
Şimdikini içim kabul etmedi

İçim acıyor canım çok yanıyor
Bedende kemiklerim bile sızlıyor
Yaralarım iyileşmeden kanıyor
Kanı durdurmayı kabul etmedi

Yaşımız ilerledi geldi geçip gidiyor
Gönül senle sohbet etmeyi seviyor
Ecel yakın dedim beni bekliyor
Üzme artık dedim kabul etmedi

Kazım Gökahmetoğlu

Kaçamadım

Sana yazıyor muyum yoksa yazamıyor muyum?
Kırpiklerim ısladığında seni özlüyor muyum ?
Yoksa senden kaçarken senide alıp gidiyor muyum?
Gecenin karanlığı mıyım yoksa sabaha doğru muyum?

Ölümden değil son günlerde çok korkuyorum
Senin beni tekrar öldürmenden mi kaçıyorum
Kaçıyorum hemen oralardan saklanıyorum
Korkumda saklandığım yerde ben seni görüyorum

Kazım Gökahmetoğlu

Kalbimi Kırdın

Gönlümün dışı sana eskiden kalan bir çömlek
İçi el emeği göz nurumla işlediğim sırma gömlek
Çömlek kırılır eskir tekrar yapılır tamir edilerek
Ama sen sırmalı gömleğin ipeğini yırttın ezerek

Sözlerin bıçak gibi kesti ben sana yaramadım
Niye böyle yapıyorsun bir türlü anlamadım
Eskiden kırdığın kalbimi tamir edip sakladım
Seni kırdığın kalbimden hemen söküp atamadım

Belki kasıtlı olarak kırdın kalbimi küstürdün
İçindeki bana olan kini nefreti püskürdün
Acıların içinde beni çok az bir şey güldürdün
Sen benim içimde her zaman sefa sürdün

Beni gözünde ne kadar çok büyütürsün
Sıdırmak için gönlüne kırpar küçültürsün
Sen kimseye benzemez nadide bir türsün
Küskünlüğümüz baki kalmasın kısa sürsün

Seni neden kandırdım şekerini almak için mi
Yoksa seni özlediğimi sakladığım için mi
Beni kırdın ama kırılmadım dediğim için mi
Yada öldürdün beni yaşıyorum dediğim için mi

Küssem nazlanır bir türlü barıştırdım
Sözlerine anlam veremedim şaşırdım
Yüreğimdeki yararı her zaman kaşırdım
Sözsüz kaşını çatsan maziye karıştırdım

Kelimeler sözler çok kırıcı geldi taşıyamadım
Ben senin istediğin samimi arkadaş olamadım
Elindeki suyu zembem sandım doyamadım
Ağladım bir türlü gözyaşıma mani olamadım

Kazım Gökahmetoğlu

Kapattın Bana

Ayrılık hasreti ektin tarlama
Demet demet derdi toplattın bana
Boğdun nefesimi soluk darlama
Ormanda oksijen arattın bana

Mavimsi olmadı gök esmerleşti
Al yeşil turuncu hep hayal leşti
Karaya büründü hemen zift leşti
Gökkuşağını hep karattın bana

Gönülün gözü kör kim bilemedi
Vefasız çıkınca hem silemedi
İçine düştüm dehliz dilemedi
Çıkış yollarımı daralttın bana

Yârim ile ekmek soğan diledim
Olmazsa boğaza bıçak biledim
Yıllarca önünde dışta bekledim
Gönül kapısını kapattın bana

Kazım Gökahmetoğlu

Kara Kalem

Haydi, yaz kara kalem
Ne yazarsan yaz yeter ki ona yaz
Çiçek yaz gül yaz menekşe yaz
Sonra ona mektuplar yaz
Makale yaz roman yaz
Olmadı şiir yaz
Eskiden onu ne kadar çok sevdiğimi yaz
Onu özlediğimi yaz
Evlenseniz belki de mutlu olamayacaktınız yaz
Kader, nasip, kısmet yaz hayırlısı yaz
Yaz kalem
Mutluluğu yaz sonra üstünü karala
En son onun beni hiç sevmediğini de yaz
Hüznü acıyı ve onun adını yan yana yaz
Sonra kırıl kalem artık yazma

Haydi, yaz kara kalem
Yazamazsan kırıldınsa çiz kalem
Gözleri nemli uzağa bakan bir ihtiyar çiz
Damla damla çizme
Toparla avuç avuç çiz gözyaşını
Onun hayalindekileri çiz
Küçük bir ev, ay parçası bir kadın çiz
Evin rengi pembe kadının gözleri ela olsun
İki çocuk çiz oynasınlar el ele
Çimen çiz evin önüne çocuklar düşüp yaralanmasın
Şevgiyi çiz kucak kucak koy bahçeye
Sonra seilmeyenin acısını çiz
Sonra ay parçasının elinde bir silgi çiz
Sen çiz o silsin hayalleri
Sonra kırıl kalem artık çizme
Haydi, kalem haydi ne yaz nede çiz

Kazım Gökahmetoğlu

Keşke Seni Seveceğime

Keşke seni seveceğime
Bir evlek kupkuru toprak sevseydim
Neyi ekersem onu biçer miydim?
Tohumlarını saklayıp sevseydim
Seneye tekrar geri diker miydim?

Keşke seni seveceğime
Damlayıp akan pınarı sevseydim
Bir avuç dolusu su içer miydim?
Yüksekte akan bir nehir sevseydim
Gide gide denize düşer miydim?

Keşke seni seveceğime
Kapkara olmuş bir taşı sevseydim
Yollarda yere serip gezer miydim?
Kırmızı renkli bir tuğla sevseydim
Duvar üstüne koyup örer miydim?

Keşke seni seveceğime
Bir tane söğüt ağacı sevseydim
Gölgesine yatıp dinlenir miydim?
Bir elma fidanı alıp sevseydim
Meyveyi verince sevinir miydim?

Keşke seni seveceğime
Saksıda gül fidesini sevseydim
Dalına konup sabah öter miydim?
Dağda açan sümbülleri sevseydim
Kokusunu içime çeker miydim?

Keşke seni seveceğime
Giden göçmen kuşlarını sevseydim
Seneye de görüşürüz der miydim?
Balı yapan arıları sevseydim
Onunla çiçeklerde gezer miydim?

Keşke seni seveceğime
Havadaki bulutları sevseydim
Beraberce gözyaşı döker miydim?
Hızlı esen fırtınayı sevseydim
Vefasız yerinden söker miydim?

Kazım Gökahmetoğlu

Kokun Alırım Gülüm

Dinmezdi yıllarca aksa da selin
Yaş döktüm közüne olunca gelin
Külüne uzaktan esince yelin
Ateş çıktı baştan göründü kelim

Dut ağacı gibi oyuldu içim
Usta yapar sazı iyi bir seçim
Acı ses gelir çalınca o biçim
Paslıdır dinlenmez gönülde telim

Sevdim seni diye söylemez dilin
Yapıklı saçıma yok mudur kilin
Seni görmez gözüm çekilsin milin
Ağma olsam kokun alırım gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Konuşamam

Yüzüne baktım solgun içinde gözlerini göremedim
Uzaktasın yolları kapattın sana doğru hiç gidemedim
Gel diye haber salsan bile dermanım yok gelemedim
Konuşamam dilim söyleyemedi işaret bile edemedim

Tükenmez kalemle yazacaktım sana kağıt bulamadım
Divitin hokkası kırılmış mürekkebin içine batıramadım
Klavyenin tuşları eskimiş bastırdım olmadı yazamadım
Konuşamam sözler toprağın altına gömülmüş kazamadım

Karattığın içimden geçen renkli sözler geçerken karalanır
Kırdığın kalbimde oluşan kelimeleri cam keser yaralanır
Güzel cümleler kursam bile dilimden çıkarken hırpalanır
Konuşamam akıldan geçenler gönül süzgecimde paralanır

Sen beni gözünde büyüttün sonra tükettin yok ettin bitirdin
Zaten küçüktüm ben senin gözünde gönlünde onu da yitirdin
Senden yok olmaya alışkınım ben sonumu bir çift sözle getirdin
Konuşamam ben hiç olmadım yokluğumda beni sen tüketirdin

Seninle iletişim kuramadım hangi dili kullandığını sezemedim
Ben senin içinde sakladığın başka biriyle konuşmayı dilemedim
Telefonda görüşüp konuşmaya kimin davet ettiğini bilemedim
Konuşamam ama yarısı sen olunca bedenindeki izini silemedim

Gücüm ancak şiir yazmaya yetti öfkemi ondan alamadım
Küstüm kırıldım darıldım ama ben sana kin duyamadım
Yolun açık olsun Allah'a emanet ol diye bile yazamadım
Konuşamam ben seninle sağlıklı bir iletişim kuramadım

Kazım Gökahmetoğlu

Kör müsün?

Ben sana şimdi değil ezelden küsüm
Gönlüme batırdığın hançer süsüm
Derdin kederin bende cüsün cüsün
Kan yerine acın sızıyor kör müsün ?

İçimde yarısı kurumuş gül müsün?
Yanmış ama tükenmemiş kül müsün?
Bana karşılık veremedin ölü müsün
Halimden anla bakar kör müsün?

Kaderin bağladığı kör düğüm müsün?
Gariban gönlümde gece düş müsün?
Sende rüyanda bazen görür müsün?
Gözün açık ama görmüyor kör müsün?

Kazım Gökahmetoğlu

Küstüm Sana

Havadan sudan eskide kalan hikâyelerle sürtüştün
Bulutların negatif enerji yüklü şimşeklerle örtüştün
Yaktın ağzımı dilimi yükseklerden yüreğime düştün
Küstüm sana sesimi duymaz oldun içimde ölmüştün

Yaşın geçti artık ela gözünü kataraktla perdeliyor sun
Uzaktan sevgimi göremiyor yakınım da gelemiyor sun
Kalp gözün kapanmış miyop gözünle de seçemiyor sun
Küstüm sana beni mazimizdeki gönlünle göremiyor sun

Soğuk bir rüzgâr esti senden uzaklarda üşüye kaldım
Sözlerindeki ateşle yandım sıcaktan uyumadım daldım
Dilim sustu gözümün yaşını kuruyan bir pınara saldı
Küstüm sana bir çift söz söyleyince bana dersimi aldım

Gece ayaz gündüz poyrazın soğuktur üşütürsün beni
Don olmasa bile kemiğime geçer sızın titretirsin beni
Çekinirim sana yakın olmaktan uzağa kaçırsın beni
Küstüm sana soğuduktan sonra neyleyim sarsan beni

Gözünde sevgimin çok küçük olduğunu anlattın bana
Sen kapatınca yolunu kesip içime akıtıp saklattın bana
Sığmayınca kabına dolup taşan gözlerimi ağlattın bana
Küstüm sana yüreğimde açtığın yaraları dağlattın bana

Ben yıllarca senin elinden ne kadar acı varsa çektim
Yetmedi mi boynumu büktüm kaderim bu diye çektim
Sana kahır buğz edip insafsızsın bile diyemeyecektim
Küstüm sana artık yanına çağırırsan bile gelmeyecektim

Kalbimdeki kırıktan öpmen mümkün olsa ancak barışırim
Ben sensiz susarım konuşmam garip olur sefillere karışırim
Ben seni en son üzecek kişiyim ama neden bilmem kırıışırim
Küstüm sana kem sözünden köşe bucak demeden kaçıışırim

Kazım Gökahmetoğlu

Mavi ile Kara

Adını yazamadığım sayfalara
Yokluğunu çizemiyorum
Kalbimin ucu kırık kara kalem gibi
Sulu boya ile resmini yapamıyorum
Mavi gökyüzüne
Kirpiğin den yapılmış fırçam gök kuşağı
Dokundum yangın çıkardı bulutlara
Güneş utandı yangının sıcaklığından
Görünmedi gitti uzaklara
Yokluğunu uzattım yıldızlara
Acımsı dediler beğenmediler
Savruldu hasretin dağıldı
Mavi gökyüzüne saçıldı
Sonra hasretin bir araya geldi
Yıldırım olup toprağa düştü
Toprak sitem etti gökyüzüne
İçimi yaktın kapkara dedi
Gökyüzü
hasret maviye yakışmadı
Ancak
Kara toprak temizler dedi

Kazım Gökahmetoğlu

Mevsimlerin Karışık

Benle mevsim yaşamak ne kadar zor diyorsun
Kâh sonbahar oluyorsun kâh kış oluyorsun
Bazen ilkbahar çok az yaz yaşatıyorsun
Mevsimlerin şaşırmış karmakarışık duruyorsun

Kar olur yağmur yağar don olursun mevsimsiz
Sensizlik baharda buz gibi dereceler kifayetsiz
Senden haber varsa buzullar erimiş nihayetsiz
Gecelerin aydınlık gündüz karanlığın benzersiz

Yazın yağmur olur yağar seller gibi gidersin
Kışın çiçek olur çıkmak için karı delersin
Ben beklerim ama ömrüm yetmez bilirsin
Söyle misin sen ne zaman normale dönersin

Baharda ne güzel olursun yeşil yaprakta uğur böceği
Son mevsimde yetişmiş sakın nadide leylak çiçeği
Mis kokunu içime çekince sizler burnumun direği
Fırtinasız yağın yağmur ol ki yaşasın sonbaharın çiçeği

Tohum kal hazan mevsiminde yeşil olmaz direnirsin
Rüzgâr olur fırtına eser dayanamaz yerlere serilirsin
Dal yaprak savrulurken تنها arar gönlüme düşersin
Filizlen orada korkusuzca her daim bahar mevsimisin

Sensiz kışı değil baharı yaşamakta sorun olur
Ama kışın fırtınasını bahara getirme soğuk vurur
Sensiz yapraklar uçuşur rüzgâr ile savrulup durur
Kimsesizlikleri içimi acı ve kederle doldurur

Seni anlamıyorum değişimini amacım değil seni karalamak
Anlaşmak değil mi seninle okyanusta oksijensiz dolaşmak
Ne güzel olurdu demi seninle her mevsimi zamanında yaşamak
Kelimelerle olmazsa bile konuşmak gözlerine dolarak yaşarmak

Sınırsızca her gün her mevsim seni doya doya sarmak
Yazında terleyip esmek kışında soğuk olup sende donmak
İlkbaharda seninle yeşermek sonbaharda seninle solmak
Seni anlamak vardı seninle her mevsim seni yaşamak

Kazım Gökahmetoğlu

Nazlı Yar Şaşırıp

Özlemi yağmur, sel içimde kalsa
Deryaya denize kolunu salsa
Nazlı yar şaşırıp bir damla alsa
Yıllarca gülerdi haz alır yüzler

Hasreti gönlüme sığmayıp dolsa
Taşınca acıyla karışık balsa
Nazlı yar şaşırıp bir parmak alsa
Yanarda içinde çözülür buzlar

Sonbahar yaprakla çiçeği çalsa
Mevsim karışıp hep karakış kalsa
Nazlı yar şaşırıp güneşi salsa
Sıraya baharla dizilir yazlar

Yağmurlar yağmıyor havalar kurak
Tohum attık çıkmaz küserdi toprak
Nazlı yar şaşırıp açar mı yaprak
Meyvesiz yeşile yazılır sözler

Gönülde dolusun altından kese
Fizan'dan çağırsa giderim sese
Nazlı yar şaşırıp beni bul dese
Ararken yoruldu sızılar dizler

Sensiz benzer dağda kapkara taş
Durmasın örtülsün topraklar baş
Nazlı yar şaşırıp demesin yaş
Mezar yapmak için kazılır düzler

Kazım Gökahmetoğlu

Neyleyim

Yıllar sonrası gurbete varıp
Sarı saçın sazın teline sarıp
İçten yanık yanık türküler yazıp
Seni söylemeyen dili neyleyim

Hasret yangın olur yârim gidince
Ateşin harlanır rüzgar değince
Gül bahçenden bana doğru esince
Kokun getirmeyen yeli neyleyim

Kayboldun ortadan yazdın ferman
Aradım iğneyi bulamam harman
Dizlerim tutuldu kalmadı derman
Büküldü beklerken beli neyleyim

Gözünün üstünde sürmeli kaşlar
Olmadın başımın üstünde taşlar
Uzun siyah kıvrır kıvırdı saçlar
Döküldü beklerken keli neyleyim

Şiir yazdım kışa bulunmaz yazlar
Türküler söyledim alınmaz hazlar
Ağıt yaktım sana paslandı sazlar
Söküldü beklerken teli neyleyim

Kazım Gökahmetoğlu

Nice Nice Yıllara

Kara kışta gonca başımda taçsın
Her sabah kırmızı güllerin açsın
Yüzün gül gamzende gülücük saçsın
Nice nice yıllar gül arkadaşım

Kırda çiçek oldun polen salmakta
Doymadım bulaştın kaldın parmakta
Lezzetin gitmiyor kaldı damakta
Nice nice yıllar bal arkadaşım

Rüya hayal değil de her anımda
Olmazsan kalmazdı hal canımda
Sen uzakta olsan da sol yanımda
Nice nice yıllar kal arkadaşım

Gurbette kaldın da hasretin beter
Kül olsan da hala dumanın tüter
Bir selam olsa da o bana yeter
Nice nice yıllar sal arkadaşım

Kazım Gökahmetoğlu

O gece

Sevda deryasına akmadı durdu
Tek başına yalnız daldın o gece
Nefeste oksijen boğaza durdu
Canım cehenneme saldın o gece

Azrail emiri getirsin diye
Canlar cananını yitirsin diye
Ayrılık kurşunu eritsin diye
İçime kor gibi çaldın o gece

Mutluluk gidince yerine kalan
Bütün vücudumu derdine salan
Her lokma aşı üzerine banan
Zehir'e katılmış baldın o gece

Yargısız kararı idam verince
Yaş kan aktı gözümde ince ince
Sevmedim deyip çarmıha gerince
Elimi çiviyle deldin o gece

Yağmurda yağdı Ankara ağladı
Her damla ateş yüreği dağladı
Lav gibi geldi sel sokak çağladı
Ateşle aklımı aldın o gece

Seni sevmiyorum dedin bakarak
Göze silahı ekledin takarak
Ciğerim pişirip yedin yakarak
Dünyada da bensiz kaldın o gece

Kazım Gökahmetoğlu

Olmayınca

Ormanlar yanıyor ateş söner mi?
Dağlar kadar buzlu kar olmayınca
Ayrılık oldukça hasret biter mi?
Ela gözlü bakan yar olmayınca

Çekince hepsini kalmadı çile
Acılar içimde gelmedi dile
Yapmazdı bunu düşmanlar bile
Felek gülmez çember dar olmayınca

Ayrılık tohum saçtın ekmek için
Çapa yaptım emekle sökmek için
Ödün attım gözüne yanmak için
Söndürdün beni har olmayınca

Kazım Gökahmetoğlu

Olsaydın Gülüm

Gözüne baksam üç öğünde bir an
Halil İbrahim sofrâ kurmuş sanan
Ne ekmek nede aş yemezdim inan
Sen benim sağımda olsaydın gülüm

Solsa gözyaşımdan başka su dökmez
Teyekler kurursa onları sökmez
Koruk bir salkımdan yapardım pekmez
Sen benim bağımda olsaydın gülüm

Ne levrek ne kefal nede palamut
Sevda denizine daldım bir umut
Hamsi gibi düşsen küçücük somut
Sen benim ağımda olsaydın gülüm

Zirvemde her mevsim sümbül açardı
Al güller dalında koku saçardı
Bülbülden başkası konmaz kaçardı
Sen benim dağımda olsaydın gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Ölme Gülüm

Sensiz gönlümün içine diktim seni gülüm
Su istedin ağladım soldun açmadın gülüm
Ben sana bir kere bile diyemedim gülüm
Açma gonca kalsan da razıyım ölme gülüm

Şiiri sensiz yazarım kalem elimde gülüm
Nakarat olmaz her mısrada varsın gülüm
Şiirimde kal oradan da çekip gitme gülüm
Sen gitsen de ben şiire yazarım ölme gülüm

Anılarda dur hatıralarda kal gitme gülüm
Hayalime takıl rüyama gir çıkma gülüm
Gökyüzüne baktığımda yıldızda ol gülüm
Toprağa baktığımda içine girme ölme gülüm

Eskiden ben seni sevdim azda olsa de gülüm
Kalbinde bir zerrede olsa bana yer ver gülüm
Bedeli bin kat sevmekse sana öderim gülüm
Beni sevmenin tadına varmadan ölme gülüm

İçimdeki yangın sönmedi duman oldu gülüm
Sana onunla haber saldım göremedin gülüm
Mektupları kör kuyuya attım okumadın gülüm
Seninle yan yana iki çift laf etmeden ölme gülüm

Yılda bir olmazsa on yılda bir gel gülüm
Ela gözlerin kapanmadan göreyim gülüm
Sen yaşasan bile belki ben ölürüm gülüm
Gözlerine bakıp gülüm demeden ölme gülüm

Hasret kaldım sana çok özledim seni gülüm
Kıskanma hasretinle aramıza girme gülüm
Senin yokluğunda onu da çok sevdim gülüm
Sen gelince hasretini alıp giderek ölme gülüm

Deli olmazsam aklımda kal hiç çıkma gülüm
Damarıma gir kanımla dost arkadaş ol gülüm
Kalbim senin için çarpsın akciğerim ol gülüm
Bende kal içimde kal nefes al ver ölme gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Ölmeden Gittin

Sensiz yaşadım kapkara kışları
İlkbahar yakındı gelmeden gittin
Arkandan durmadan aktı yaşları
Mendilin çıkarıp silmeden gittin

Sol yanına vardım durdum önüne
Sevgi dolu yürek sundum özüne
Bir lokma tatmadın koydum közüne
Yandı kokusunu almadan gittin

Suçum yok katıksız sevince böndüm
Volkandım gözüne bakınca söndüm
Beni sevmeyince arkamı döndüm
Bunu anlamadan bilmeden gittin

Gidince beni dertten derde saldın
Ciğerimi söküp yerlere çaldın
Kör bıçakla dildin yaralı kaldım
Canım çekişirken ölmeden gittin

Kazım Gökahmetoğlu

Ölmeyen Yok

İçimi yaktın kurudu bedenim
Ölmaz mı sandın hiç sevenim
Toprak olur bana can verenim
Yağmurla yağsan isteyen yok

Kitap arasında kuruyan gül gibiyim
Dokunsan kırılır incecik cam gibiyim
Kırmızı değil sanki kararmış gibiyim
Bülbül olup ötsen dinleyen yok

Her çeşit güzelim kuşlar geldi gittiler
Yanımda değil uzaktan seyir ettiler
Aylar yıllar oldu gelmedi bittiler
Göçmen gibi gelsen bekleyen yok

Dindi denen yaralardan kanıyorsun
Odun kömür yok içimde yanıyorsun
Ömürler bitiyor sona yaklaşıyorsun
Canlılar içinde bilsen ölmeyen yok

Kazım Gökahmetoğlu

Ölmez mi Sandın

Cıla mı süreyim gönlün pasaklı
Kınle nefret senin içinde saklı
Öze inanmadın eller hep haklı
Sözde sevdiğini bilmez mi sandın

Beni ikinci kez yine kaybettin
Lanet olsun sözü nasıl sarf ettin
Sakın bir daha yazma emrettin
Sözüne kıymet vermez mi sandın

Kim ne söylese hemen ona kandın
Ateş yok duman yok nasılda yandın
Kara yağlı dile mermiler bandın
Söz siktin bağıma değmez mi sandın

Okudum son sözün yaram derinde
Sevgimle giderim sırtıma verinde
Varınca son durak mezar yerinde
Söz yarasından ölmez mi sandın

Kazım Gökahmetoğlu

Ölsem de Olur

Ozanın inleyen kırık sazıyım
Açılı nağme duyanın hazıyım
Özleme hasrete dünden razıyım
Gelme sen sevdiğin bilsem de olur

Konuşma istersen duymam sesini
Yaz harflerden anlarım nefesini
Sal posta kuşunu aç kafesini
Onla sana haber salsam da olur

Yoluma hep acı keder serdin
Zor söyledin ama dünyayı verdin
Senin gibi gülü toplayıp derdin
Uzaktan koklayıp gülsem de olur

Çakılda oturdum serdin yünleri
Söylediğin unutturur dünleri
Beyazla boyarım kara günleri
Yaşamadım sayıp silsem de olur

Gönülde dolusun ortada özüm
Ölene kadar sakla dedin sözüm
Kulağım duymadı okudu gözüm
Başka söz söyleme ölsem de olur

Kazım Gökahmetoğlu

Öremedi Kilim

Susma ne haldeyim söylesene dilim
Kuru yere oturdum seremedi kilim
Araştırırsa bilemez içimdekini bilim
Dantel gibi sevdim o öremedi kilim

En dertli keman içimde çalar bilin
İlk zaman mutluydum onu da silin
Koşum kayboldu silindi menzilin
Yollara rengârenk öremedi kilim

Kazım Gökahmetoğlu

Öyle İşte

Hali hatırı sorduk söz bitince
Heyecan var dili durdu öyle işte
Havadan sudan konuştuk bitince
Gönül işleri sessiz öyle işte

Çor çocuk nasıl iyiler mi dedi
Anamı değil de ablamı severdi
Onları da geçmedi soruverdi
Gönül işleri sessiz öyle işte

Sık güldü ayağı yerden kesildi
Bulutlar üzerine çıktı serildi
Eline gül ile karanfil verildi
Gönül işleri sessiz öyle işte

Ne sık söyledin öyle işte dedim
Bende evet hı hı tabi tabi dedim
Trafik sorunlarını bile dedim
Gönül işleri sessiz öyle işte

Sesini duydum her şeyi unuttum
Kelimeler uçarak gittiler sustum
Eskilerden maziden konuştum
Gönül işleri sessiz öyle işte

Öyle işte konuştuk öyle işte dedi
Söz bitti dolmuş geldi öyle işte dedi
Yine konuşuruz öyle işte dedi
Gönül işleri sessiz öyle işte

Kazım Gökahmetoğlu

Özledim

Ölmeden önce dedin en ağır sözdün
Görüşelim dedin İçime koyduğun közdün
Gözlerimi bağlayıp bağlayıp çözdün
Seni özledim içimdeki en güzel özdün

Bülbüller küstü güle dili lal oldu
Sensiz yapraklar çiçekler hep soldu
Dün bahçene özlemim yağmur oldu
Çay içip dua ettin için huzur doldu

Telefonla görüşmedin sonra noldu
Üzüldüm için karardı rengim soldu
Sana giden her yol çıkmaz yoldu
Yürüdüm varamadım ümidim kayboldu

Sen yoksun seni görmek istedim
Sana susadım Sesini duymak istedim
Kelimeler gözyaşımda saklı ağlamak istedim
Nehir olup sel olup sana varmak istedim

Hasretini yükledim bulutlara almadı için
Ağladılar Ankara'nın üzerine sicim sicim
Yıldırım olup düştüler ... semtine kim için
Senin ateşini söndürüp sana yağmak için

Kazım Gökahmetoğlu

Özledim Ela Gözünü

Çok az güldürdün beni yılda bir tadımsın
Varlığın haram bana yokluğun da acımsın
Şen kaçtın benden hiç diyemedim canımsın
Özledim ela gözünü sal bana çok lazımsın

Çok acılar çektim ben senin elinden zalımsın
Sen yoksan ayakta çok duramam mecalımsın
Beni senin ilminle okuttun bulunmaz âlımsın
Özledim ela gözünü saklama gözlükle salımsın

Şen benim virane içimde kaldın gül gibi hep gonca
Özlediğimi anlarım senin hasretinle içim dolunca
Yüreğimdeki yaram dermansız içimde acı olunca
Özledim ela gözünü utandığında yüzün solunca

Aylar geçti yıllar geçti bilmeden zaman soldu
Çaresizliğim oldu ayrılık yokluğun içime doldu
Hayatım bambaşka geçti sensizlikle nasıl oldu
Özledim ela gözünü hep üzüldüm bize noldu

Kazım Gökahmetoğlu

Özledim Sevdiğim Gel

Özleminle tutuşur hasretinle yanarım
İçimin intizarını dinle ben şiir sanarım
Bir selamını getirseler bile ona kanarım
Özledim sevdiğim gel hasretinle yanarım

Türkü söylenmez bizde ağıtlar yakarım
Sazım çalmaz oldu onu duvara takarım
Resmin yok hayal eder yüzüne bakarım
Özledim sevdiğim gel ağıtlar yakarım

Kuzusunu kaybetmiş ana gibi aradım
Yanıp yanıp tükenmeyen yağlı çıraydım
Şeni sevmekti benim tek den muradım
Özledim sevdiğim gel ana gibi aradım

Kavuşmaya geç kaldık zaman çok geçti
Gençlik gitti saçımız beyaz olmayı seçti
Bu gönül çok çekti hasretinden vaz geçti
Özledim sevdiğim gel zaman çok geçti

Kurumuş pınarımda su ol hasret bitsin
Karşıma geç otur çayına dem ol gitsin
Özlem hasretle gitsin bulunmasın yitsin
Özledim sevdiğim gel hasret bitsin

Kazım Gökahmetoğlu

Özledim-2

Kimseye söylemedim seni özlediğimi sakladım
Dilimi tuttum ama yüreğim firar etti turladım
Kapın kitli her seferde bana yer yok anladım
İsyan etti gönlüm ama ben hep seni pakladım

Kokun hiç aklımda yok ama burnumda tütüyorsun
Gerçekte neredesin ama rüyalarımda hep geliyorsun
Yanımda değilsin ama hep içimde saklanıyorsun
için kan ağlıyor ama sen her zaman gülüyorsun

Kazım Gökahmetoğlu

Özlemek Diyorum

Özlemek diyorum aynı titreyerek üşümek gibi
Sıcağı hissedip gidip ateşe dokunmak gibi
O kadar çok ve uzun üşüdüm ki anlatmak zor gibi
Sığınmak istediğim yer gönlündeki cehennem gibi

Özlemek diyorum ince ince acı çekmek gibi
Beklemek her zaman hiç gelmeyecek gibi
Gizlemek ondan bazen kendinden bile yok gibi
Görmeyeceğim görürsem seni özlem bitecek gibi

Özlemek diyorum işkence gibi sıkıştırmak ezmek gibi
Bağırarak boşluğa kimseye sesini duyuramamak gibi
Yürümek hızlı hızlı koşmak menzile varamamak gibi
Nefes almak ormanda derin derin ama oksijensiz gibi

Özlemek diyorum toprak gibi güneşte yanmış gibi
Su vermek toprağa bolca dolu göletten akar gibi
Kanmamak diyorum suya yeterince doymamak gibi
Gölge aramamak açıp bağırını güneşe yatmak gibi

Özlemek diyorum kaçmak isteyip kaçamamak gibi
Bağından kurtulmak isteyip ipi çözememek gibi
Kendi boğazını sıkıp nefesini durdurmak gibi
Korkudan sinerek terleyerek uykuda al basmak gibi

Özlemek diyorum baktığın her yerde seni görmek gibi
Kırlarda el ele dolaşarak bahar çiçekleri toplamak gibi
Dağların eteklerine sığmayıp tepesinde seni aramak gibi
Bulamayıp her seferde yeniden bulmayı ümit etmek gibi

Özlemek diyorum ela gözlerinde kaybolmayı dilemek gibi
Dünyanın öbür ucuna elimi uzatıp seni getirmek gibi
Havada oksijen denizde su karada toprak bende sen gibi
Ölmek ama öbür dünyada seni görmeyi çok istemek gibi

Kazım Gökahmetoğlu

Rüyamda

Hayalim gözlerindeki deryadan giriyor
Vurgun yedim ela gözlerin derinleşiyor
Kulağım bulutlara çıkıp orda bekliyor
Yaralı göçmen kuşlar selamını getiriyor
Gerçekte değil oda sadece rüyamda oluyor

Bütün sevdami gece karanlığa yazıp yatırdım
Diviti yüreğimdaki kırmızı mürekkebe batırdım
Bordo yazılan şiirde ben, beni sev diyen ilk satırdım
Sevmesen de senden vazgeçmeyen inatçı katırdım
Gerçekte seni kaybetsem de rüyamda saklatırdım

Hasret rüzgârı ince ince esti küllenmiş yaraya
Denizinden çıkmış balık gibi oturdum karaya
Gitmem başkasına sensiz sırça köşk saraya
Rüyadan rüyaya giderken gölcük koy araya
Gerçekte yoksun giderim seni rüyamda bulmaya

Kazım Gökahmetoğlu

Sağanak

Gönül yangın yerine barınak
Yokluğun buz gibi sarılak
Karşılaştılar ikisi habersiz
Hasretin yağmur oldu sağanak

Damlamadı aktı dereden
Yüreğimdeki تنها köşelere
Kandırmaz yıllarca kavrulmuş
Kara toprağa faydasız sağanak

Kazım Gökahmetoğlu

Sana Yazarım

Sana mektup yazarım
Pul yapıştırılmadan atarım postaya
Götürür mü postacı bunu sana bilmem
Ama olsun belki götürür ben yine de yazarım.

İstersen sana şiir yazarım ama okuyamam
Saklarım onları içimde gizlerim
Belki bir gün sen okursun gözlerime bakınca
Yoksa da ağlarım çıkar gider gözyaşlarım akınca

Ya da en sonunda mezar taşıma yazarım diyemediklerimi
Postacıya gerek yok gelersen mezarıma okursun
Sonra sana selam salarım meleklerle
Alır mısın selamı bilmem
Ama olsun alma sanda ben her gün salarım...

Kazım Gökahmetoğlu

Saranın Olmaz

Gönül sevdi yediveren başaktı
Gelmedin hasretten güneşin yaktı
Değirmen döndürdün ezerek aktı
Katıp ta suyuyla karanın olmaz

Yolda bekle selam verirse diye
Yoruldu kilim sererse diye
Dalarsın rüyama girerse diye
Yatıp ta uykuyla varanın olmaz

Hicran alev saçır şimşekler çakar
Hasret yağmur olur düşünce yakar
Hüzün boynu bükük gözüne bakar
Açıp ta koluyla saranın olmaz

Kazım Gökahmetoğlu

Sarmaz Oldu Yar Beni

Yüklüydü sevdamin treni binmedi
Yayan yola düştü geri dönmedi
Halim perişan acılar dinmedi
Araşıp ta sormaz oldu yâr beni

Benden kaçınca sanki ödül aldı
Yakaladım sandım elim boş kaldı
Peşimden gelme diye haber saldı
Yarışıp ta yormaz oldu yâr beni

Dilinde tabanca gözünde tüfek
Gönül'ü kalbura çevirdi felek
Acılar damlamaz dolarsa elek
Taraşıp ta vurmaz oldu yâr beni

Gönülde harmana dirgeni takıp
Hasret taşının arasına atıp
Sevgiden unuma bir damla katıp
Karışıp ta karmaz oldu yâr beni

Gel desen koşardım inan çağrına
Çağırmasa kimin gitmez ağrına
Kollarını açıp basıp bağrına
Barışıp ta sarmaz oldu yâr beni

Kazım Gökahmetoğlu

Sefa mı?

Göğsüne yaslasam dertli sevda mı?
Ela gözünde saklı merhem deva mı?
Etim kemiklerim sızlar bu cefa mı?
Katıksız sevdim çektiğim reva mı?

Sevdamı içimde büyüttüm bala mı?
Kana kana içtim seni yoksa beva mı?
Anlamadın beni duygularım heva mı?
Bilmedin gönlümde sürdüğün sefa mı?

Kazım Gökahmetoğlu

Sen - Ben

Sen toprak oldun, Ben tohum olmadım mı?
Sen deniz oldun, Ben balık olmadım mı?
Sen bulut oldun, Ben yağmur olmadım mı?
Sen ay oldun, Ben senin etrafında yıldız olmadım mı?

Sen bana yürüdün, Ben sana koşmadım mı?
Sen bana geldin, Ben yoluna halı sermedim mi?
Sen bana sığındın, Ben sana kucak açmadım mı?
Sen gönlüme düştün, Ben sana taht kurmadım mı?

Sen bana tebessüm ettin, Ben sana gülmedim mi?
Sen nefes oldun, Ben seni içime çekmedim mi?
Sen su oldun, Ben seni kana kana içmedim mi?
Sen rüya oldun, Ben seni her gün görmedim mi?

Sen yıldırım oldun, Ben en yükseğe çıkmadım mı?
Sen bahar oldun, Ben çiçek açmadım mı?
Sen kış oldun, Ben kar olup yağmadım mı?
Sen gökyüzü oldum, Ben uçan bir kuş olmadım mı?

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Benden Gidince

Ben eskiden de sana şiirler yazmışım
Çok içten türküler acılı ağıtlar yakmışım
Bunları sana söylemeden içime atmışım
Sen benden gidince dünyayı satmışım

Giderken acıyı kederi bana bırakmışın
Sevilecek biri değil diye damga basmışın
Arkadaşına ona selam söyleme diye yazmışın
Sen benden gidince hemen mezarımı kazmışın

Parçalanmış bir aile mahsulüydüm ezelden
Topluca alayım sevgiyi dedim bu güzelden
Onca kızın arasından seçtim seni özelden
Sen benden gidince pişmanım demedim sözelden

Beni sevemeyişinin sebebini aradım durdum
Her gün senaryo kurup kafamı taştan taşa vurdum
Anlamadın ben senin hayatına hediye bir nurdum
Sen benden gidince çaresiz başka dünya kurdum

Beni sevmediğini söyleyince arkama bakmadım
Utandım içim yandı herkesten saklandım
Sana değil kendi kendime kahrlandım
Sen benden gidince ince ince hastalandım

Ne sana nede ailene dilimle beddua etmedim
Kemiklerim sızladı bildim doktora gedmedim
İliklerim bile acı çekti iğne ilaç bilmedim
Sen benden gidince hastaneden hiç gelmedim

Sen benden gidince baktım sadece sen gitmiş
İçimdeki senin ruhunun üstüne toprak itmiş
Sanma ki sen gidince bendeki sen ölmüş bitmiş
Sen benden gidince sadece bedeninin gözden yitmiş

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Beni Hiç mi Sevmedin

İlk gördüm çekingendin hoşlandım özünden
Körpe bedenine âşık oldum ela gözünden
Ümit bekledim konuştuğun her sözünden
Sen beni hiç mi sevmedin eskiden

Tanıdım seni ince zarif naziktin bağlandım
Kaşın yay gözün ok baktıkça yaralandım
Gözüm dünyayı görmez oldu sevdalandım
Sen beni hiç mi sevmedin öyle sandım

Ben seni sevdiğe sen benden uzaklaştın
Bir çift sözü benden esirgedin suskunlaştın
İstemeden zoraki oldu benimle karşılaştın
Sen beni hiç mi sevmedin hayatımla şakalaştın

Benden kaçırmak için seni adanalı birine verdiler
Canlı canlı öldürdüler beni etimi lime lime dildiler
Annelerin yaptı bunu yaşarken beni hayattan sildiler
Sen beni hiç mi sevmedin kaçıp bana gelmedin

Tatlıların yendi yüzükler takıldı beni ateşe attılar
Ciğerimle yüreğimden kebab yapıp tadına baktılar
Benim sevdami ucuza beş kuruşa pazarda sattılar
Sen beni hiç mi sevmedin beni acılara kattılar

Nişanı at gel ben seni başıma taç ederim dedim
Ayrıldın ama bana gelmedin buluşmak istedim
Seni sevmiyorum ikram ettin zehirli hepsini yedim
Sen beni hiç mi sevmedin panzehri vermedin

Ölmedim yanan yüreğime karabuğday ekdim
İçimdeki yangını söndürmek için aylarca su çektim
Anamla bacım olmasa öbür dünyaya göçecektim
Sen beni hiç mi sevmedin diye görsem diyecektim

Hayat devam etti sen başka ben başkasıyla evlendim
Yıllar sonra karşılaştık ben senden çok alevlendim
Duygularımı elime alıp göstermedim gizlendim
Sen beni hiç mi sevmedin hayatın sonunu getirdin

Sevdim bende seni sevdim dediğini duyar mıyım?
İnanmam öyle olsaydı ben senden ayrı yaşar mıyım?
Son nefesimde söylesen mezarımda ayrı yatar mıyım?
Sen beni hiç mi sevmedin diye sorar mıyım?

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Beni Kiskandın mı

Beğendiğim kızlardan bahsettim
Onun beni kıskanmasına hasrettim
Söylemese de ben buna namzettim
Sen beni kıskandın mı merak ettim

Güzel bir söz söylesin diye beklerim
Küserim barışırım birbirine eklerim
Bunun için kavga münakaşa ederim
Sen beni kıskandın mı canım derim

Mevcut hayatı var oradan çıkamaz
Yere batıp geri göğe çıksa kaçamaz
Ölse bile sırrı var ortaya saçamaz
Sen beni kıskandın mı gülüm kaçmaz

Birbirimizi kıskansak ne çaremiz var
Ayrı ayrı yataktan akan deremiz var
Derede yüzen daha küçüklerimiz var
Sen beni kıskandın mı bendimiz var

İkimizi ayırdılar yok bunun sevabı
Ayrı ellerde bulduk seninle ahbabı
Birikti hasret sığmaz dar gelir kabı
Sen beni kıskandın mı al hesabı

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Gelmedin

Çamurdan misket yaptım ela gözünü gördüm
Yün iplikten Sana benzeyen bebekler ördüm
Seversin diye yufka ekmeğe yemlik dürdüm
Bahçenize kilim serdim oynamaya sen gelmedin

Her gün gizli gizli baktım yollarını gözledim
Kimseye söylemedim ama ben seni çok özledim
Hasretinin çoğunu acımla kederimle sözledim
Gözlerim yollarda kaldı bekledim sen gelmedin

Geceler uzadı alaca karanlık sabah olmadı
Yıldızlara baktım dilek tutacaktım kaymadı
Uykuya daldım yoruldu gözüm kapanmadı
Düşümde yola çıktın sabah uyandım sen gelmedin

Yıllarca gelinliğinle elinden tuttum yürüdüm
Ailen istemedi gitmeni ben yine de sürüdüm
Seni sevmiyorum dedin eziyet ettin çürüdüm
Yürümedim süründüm kaldırmaya sen gelmedin

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Gidersen

Sen gidersen gül gider
Diken kalır

Sen gidersen bülbül ötmez
Yetim kalır

Sen gidersen yüzün gider
Ela gözün aklımda kalır

Sen gidersen yaprak, çiçek gider
Kuru dal kalır

Sen gidersen güneş gider
Gece kalır

Sen gidersen sarı, kırmızı gider
Siyah kalır mor kalır

Sen gidersen şiir gider
Mısralar öksüz kalır

Sen gidersen türkü gider
Ezgiler çaresiz kalır

Sen gidersen gülmek gider
Acı bir tebessüm kalır

Sen gidersen sevgi gider
Hasret kalır

Sen gidersen ömür gider
Ölüm kalır

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Gidince

Sen gidince unuttun bir kısmın bende kaldı
Baktım bana ne bıraktın bir tek ela gözün kaldı
Anıların acıların kaldı sızın kaldı hayalin kaldı
Sessizliğin yokluğun boynu büküklüğün kaldı

Sen gidince gözlerim sulandı hayaline daldı
Aklımın çoğu senle gitti özlemin ruhumu sardı
Herkes sansın neyse sen bile unuttu sandı
Çok zaman geçti o bile seni unutturamadı

Sen gidince sensiz kollarım seni saramadı
Ela gözlerine bakıp bakıp hülyaya dalamadı
Ayaklarım gitmez oldu sokağınızda turlayamadı
Sen yoktun pencerede oraların hiç tadı kalmadı

Sen gidince sana mektuplar yazdım okuyamadın
Gecelere şiirler yazdım sabah oldu dokunamadın
Sana haberler gönderdim sağır oldun duyamadın
Gittin be her gün gittin bir gün yanımda kalamadın

Sen gidince ben peşinden hemen geledim
Ben senin gibi kimseyi acılı acılı sevemedim
Senin için her zaman beni sevdi diyemedim
Senden ümit olmayınca seni bekleyemedim

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Gittin Ya Olmadı

Sen gittin ya güneş eskisi gibi aydınlık olmadı
Ay eksik kaldı tamamı bir türlü dolun ay olmadı
Geceler hep zifiri karanlıktı hiç esmer bile olmadı
Karanlığı sen sandım içime çektim içim dolmadı

Sen gittin ya bulutlar her gün ağladı olmadı
Ayrık otları yeşerdi meyve sebze olmadı
Güneş küstü ısıtmadı her yer sıcak olmadı
Rüzgar kızdı sert esti ılık ovaya dolmadı

Sen gittin ya ekmeğimin tuzu aşımın tadı olmadı
Yedim olmadı içtim olmadı aç kaldım hiç olmadı
Gül kokladım olmadı menekşe kokladım olmadı
Hiç biri senin kokun gibi çekince içime dolmadı

Sen gittin ya öldün olmadı ağıt yaktım olmadı
Resimlerine baktım olmadı selam saldım olmadı
Uzaklara gittin olmadı yanına varam dedim olmadı
Gittin benden uzağa bittin olmadı hiç yerin dolmadı

Sen gittin ya posta güvercini ile haber saldım olmadı
Mektup yazdım almadı şiir yazdım okuyan olmadı
Telgraf çektim olmadı telefon ettim açan olmadı
Yapacak bir şey kalmadı mezara yattım dolmadı

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Gülünce

Sen gülünce
Yüzünde bahar çığlık atar
Gamzendeki çukura gül katar
Kekik esintiyile gelir caka satar

Sen gülünce
Bahar durmaz yaz ile konuşur
Yağmur ile yeşil el ele tutuşur
Güneş yakar su oraya koşuşur

Sen gülünce
Rüzgâr koparmaz gözüne bakar
Sarı yapraklar dansa kalkar
Söğütler saygıyla önüne sarkar

Sen gülünce
Güneş yapraklarına değmeden
Kardelen çiçek açar üşümeden
Kışın hükmüne boyun eğmeden

Sen gülünce
İki dişin arasında ince çizgi görünür
Kara kış sa yüzün bahara bürünür
Gözümle göremem hayal düşünür

Sen gülünce
Herkesе gülücük dağıtır uğur böceği
Ayazı beklemez çıkar buğday göceği
Dilden dile anlatılır gülüşün öyküceği

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Neredesin Bensiz

Bağrıma bastığım kapkara taşlardasın
Her zaman gözümden akan yaşlardasın
Sana kızdığımda sadece çatık kaşlardasın
Sen neredesin bensiz sen nerede

Gönlüm çöl değil vahanın ortasındasın
İzleri silinmemiş saklanmış anılardasın
Gözlerinde ilk gördüğüm hatıramdasın
Sen neredesin bensiz sen nerede

Özledim göreyim diye vardım tan yerindesin
Ayrılık olunca yaktın kavurdun güneştesin
Gece düşüme girdin mehtapta sahilde
Sen neredesin bensiz sen nerede

Kırda çiçekte içimde sümbülde saksıdasın
Buluşalım deyince yıldızların altındasın
Umuduma sorunca seni kör kuyulardasın
Sen neredesin bensiz sen nerede

Yaz geldi güller açtı bülbüllerle buluştu
Bekledim yıllar geçti elim yüzüm buruştu
Haber saldıgım güvercin canlı bir kuştı
Sen neredesin bensiz sen nerede

Gidilmez gelinmez dağın arkasında mısın?
Balta girmemiş ormanlarda çamlarda mısın?
Irmakta nehirde denizde Okyanus damısın
Sen neredesin bensiz sen nerede

Salan verilse duyardım cenazene giderdim
Mezarının başında ayrılmaz beklerdim
Sen bu dünyadan göçünce bol dua ederdim
Sen neredesin bensiz sen nerede

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Olmadan Ne Kadar Zor

Seni yıllarca konuşmak isteyen dilimi kopardın
Seni her daim görmek isteyen gözümü kapardın
Seni her gün duymak isteyen kulağımı tıkardın
Sen olmadan ne kadar zor üşüyünce beni sarardın

Kendi elinle attın beni çok derin kuyularına
Emir verdin beni yok et diye beş duyularına
Sözlerinin ağırlığı yüklenmiş yağlı kurşunlarına
Sen olmadan ne kadar zor çaresiz yara alanlarına

Gururun mu seni öteledi senden çok uzaktayım
Kaderin ördüğü ağıdımı düştüm desem tuzaktayım
Ya hayal ya da rüyada ancak seninle yaşamaktayım
Sen olmadan ne kadar zor Sensiz yaşlanmaktayım

Abartma beni gözünde çok büyütme dağ gibi
Sana olan hislerim taş toprak değil elmas gibi
Fani dünyadan göçüp giderken ahım sende gibi
Sen olmadan ne kadar zor sensizlik ölüm gibi

Sen benim içimde her zaman oldun baş tacım
İçimi sızlatıyor çaresiz özleminle kaldı acım
Gözyaşım çok akınca olur sakinleştirici ilacım
Sen olmadan ne kadar zor Sensiz çekilen sancım

Kazım Gökahmetoğlu

Sen Yoksan Yaşamanın Tadı Yok

Sensiz ekmeğin aşın tadı yok dilin tadı yok
Gecenin seherin tadı yok günün tadı yok
Sana gitmeyen yolun sokağın caddenin tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Seni görmeyen gözün duymayan kulağın tadı yok
Sana yürümeyen ayağın uzanmayan elin tadı yok
Senin için ağlamayan gözün damlayan yaşın tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Senin için çarpmayan yüreğe kanın tadı yok
Sensiz akciğere nefesin böbreğe suyun tadı yok
Sensiz mideye düşen aşın burnumdaki kokunun tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Sensiz şarkının türkünün tadı yok ağıtın tadı yok
Sensiz yağmurun sesi toprağın kokusunun tadı yok
Senin dinlemediğin güle konmuş bülbülün tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Sen içinde yoksan hikâyenin romanın destanın tadı yok
Sensiz seyredilen komedinin kabarenin tiyatronun tadı yok
Seni anlatmayan kitabın sana yazılmayan şiirin tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Senin mayalamadığın yoğurt ekşimiş tadı yok
Senin yoğurmadığın hamur kabarmamış tadı yok
Senin demlemediğin çay ham kalmış tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Sensiz yenen baklavanın böreğin tadı yok
Sensiz içilen kahvenin şerbetin tadı yok
Sensiz yapılan sohbetin sözün tadı yok
Sen yoksun sen yoksan yaşamının tadı yok

Kazım Gökahmetoğlu

Seni Aradım

Buluta sordum da doldu gözleri
Döktüğü yaşında seni aradım
Yele sordum esti tepe düzleri
Söktüğü taşında seni aradım

Yörük kıza sordum saçı belinde
Beliklerini kesmiş baktım elinde
Takmış kara peruk ağıt dilinde
Yaktığı başında seni aradım

Koynunda gezdirdi kâğıt cismini
Yırtıp atmaz aslı eski resmini
Duvarda çerçeveye keremini
Taktığı düşünde seni aradım

Mazlum çalışırdı bakmaz yaşına
Emeğini eker toprak taşına
Zalimin yemeden önce başına
Kaktığı aşında seni aradım

Kazım Gökahmetoğlu

Seni Beklemekten

Bedenim yaşlandı gönlüm yıprandı
Ruhum paslandı yüzüm sarardı
Düşüm gecikti rüyam karardı
Yorulduğum artık seni beklemekten

Gözüm yollarda yüreğim askıda kaldı
Aklım durdu duygularım ferman saldı
Umudum oldu her zaman çıktığın faldı
Canım her zaman yandı seni beklemekten

Dualarımda mutluluğunu dilerdim
Özüme saplanan kör bıçağı bilerdim
O gelmez diyenleri defterden silerdim
Tek başıma kaldım seni beklemekten

Güneş olmayınca dünyam karardı
Susuz kalan güller çiçekler sarardı
Havada geçen bulutta nem arardı
Işıksız susuz kaldım seni beklemekten

Bunlar sana sitem değil darılma sözlerime
Sol yanım acıyınca kan doluyor özlerime
Ağlamaktan kara sular indi gözlerime
Dizimde derman kalmadı Seni beklemekten

Saçlarıma ak düştü mazimle tartıştık
Zaman nasıl geçti çoluk çocuğa karıştık
Biz yaşlandık böyle olmasına nasıl alıştık
Mezara doğru yöneldim seni beklemekten

Kazım Gökahmetoğlu

Seni Getirdi Aklım

Seni getirdi aklım önüme bıraktı
Gözümde aniden koptu bir fırtına
Dışına döktü yağmur bulutları acısını
Kapadım kayboldun açtım geri gelmedin
Aklımdan geçerken gözümde verdin mola

Sonra önümden geçirdi seni
Kokunu içime çektim
Hasretinin acısıyla direğim sızladı dedi
Aklımdan geçerken burnumdan kokladım seni

Yüzündeki çizgilere dokundum
Hissettim tenine değdi elim
Gökyüzüne elimle nazlı şiirler yazdım
Kıskandı mavi koyulaştı okuyamadın
Paket yapıp gamzene bıraktım
Alın terim al oku dedim
Sesin üşüdü
Titredi harfler bir araya gelmedi kelimeler
Dağınık cümleler düştü yüzünden
Teninde koptu fırtına durdurmادين
Aklımdan geçen şiirleri okuyamadın

Dur dedim aklıma getirme onu bana
Öyle deyince ağladı
Durdu aklım üstü başı sıırılsıklam
Ne seni getirdi
Nede kendi geldi bembeyaz
Kara giyindi küstü aklım
Gecelere karıştı bulamadım
Kayboldun aklımdan birden
Duygular tellal oldu çığlık çığığa
Aradı buldu seni aklım
Karşıma getirdi dokunamadım
Cüzdanına koy diye
Resmini getirdi kâğıda basmadan
Aldım elime seni deste deste cansız
Her gün konuştum seninle
Dertleştim sessizce
Aklımdan geçenleri söyledim duyamadın

Beni götürdü aklım sensiz
Seni getirdi aklım bensiz

Kazım Gökahmetoğlu

Seni Görünce

Sen gidince gonca kaldı gülüm açmadı
Hasretin içimde kaldı benden kaçmadı
Yüzüm hiç gülmedi mutluluk saçmadı
Seni görünce yüzüm gülü kıskanmadı

Sen gidince çiçekler soldu açmadı
Özlemin yoruldu dermansız kaçmadı
Arılar tohumları alıp toprağa saçmadı
Seni görünce çiçek açtı arıyı kıskanmadı

Sen gidince çorak toprak gibi oldu içim
Yandı kavruldu kıvrıldı biçim biçim
Yaralarım tuz bastım yandı içim
Seni görünce ümidim filizlendi ne biçim

Sen gidince hava nefesimi kışkandı
Kıstı, sesim çıkmadı, ciğerim paslandı
Destek için gamlı yüreğime yaslandı
Seni görünce saf oksijenle kıyaslandı

Sen gidince kalp atışlarım neredesin durdu
Nabız azaldı tansiyonum düştü dibe vurdu
Hekimler ritim bozukluğu diye duyurdu
Seni görünce değerler hemen yerine oturdu

Sen gidince gönül bahçem hazan oldu
Yaralı toprağa ayrılık tohumu doldu
Büyüdü kapkara çiçek açtı açtı soldu
Seni görünce güllük gülistanlık oldu

Sen gidince tuzsuz oldu benim aşım
Suratım asıldı yay gibi çattı kaşım
Dertten derde girdi dermansız başım
Seni görünce pamuk gibi oldu taşım

Kazım Gökahmetoğlu

Seni Görürsem

Seni görürsem
Şafaktan çıkar önüme gelirsin
Elime alamam yakar eritirsin
Gönlümü düşer orda dirilirsin

Seni görürsem
Kelebekler sürü ile uçuşur
Suyun içinde ağaç tutuşur
Akıl ile gönül hep vuruşur

Seni görürsem
Dağı taşı devirip dökerim
Yaşlı çınarı yerinden sökerim
Ocağıma incir ağacı dikerim

Seni görürsem
Elini uzatsan sıkamam
Sıkarsam geri bırakamam
El ele seninle dolaşamam

Seni görürsem
Gözündeki denize dalarım
Vurgun yer derinlerde kalarım
Seni bulamam kendimi dibe salarım

Seni görürsem
Baş bağlayan yaralardan kanarım
Tekrar beni ateşe atarsan yanarım
Girerim toprağa kurtuluş sanarım

Kazım Gökahmetoğlu

Seni Özledim

Seni görmeyi arzu ederim uzaktasın
Seni saramam dokunamam hayaldesin
Seni can bildim bedenimi yaşatmaktasın
Seni görmediğim her an özlemimdesin

Özledim göz pınarımda gözyaşımdayasın
Özledim içimde alevli yanan ateşimdesin
Özledim hasretinle her yanıma sarmaktasın
Özledim yandım bir yudum su ver çöllerdesin

Seni göremem haram bölgede yasaklardasın
Seni özleyince yanına geçemem sınır telimdesin
Seni uzaktan görmek isterim utanmaktasın
Seni yakından göremem mayınlı bölgedesin

Özledim başımın içinde fikrimde aklımdasın
Özledim görürüm ancak rüyamda düşümdesin
Özledim bedenim uzakta ruhunla yanımdasın
Özledim kalbimin içinde derinde gönlümdesin

Kazım Gökahmetoğlu

Serme Neolur

Bana birşey söyle yüreğime dokun
Burnum sızlar almayınca kokun
Acısı dinmedi içerde okun
Gelip bir acı daha verme nolur

Göremem dokunmam severim seni
Resmine baktıkça özlerim seni
Yollarına bakar gözlerim seni
Gelip bir acı daha derme nolur

Başakta buğdaylar acır biçemem
Yoklugun dertmi devamı seçemem
Yola dikenli tel gerdin geçemem
Gelip bir acı daha germe nolur

Beni sevmedin acıların en beteri
Kalmadı diğer acıların değeri
Serdin önüme dertleri kederi
Gelip bir acı daha serme nolur

Kazım Gökahmetoğlu

Sev Beni

Her aldığım nefeste sen vardın
Derinden içime çeksem kaçardın
Özleyince yukarı doğru çıkardın
Bir nefes alımı kadar sev beni

Şevdanın miktarını kimse sayamaz
Üslü sayılar bile işin içinden çıkamaz
Kara kökle hesaplasak oda işe yaramaz
Benim sevdiğimin binde biri sev beni

Sevdam gül tohumu gönül bahçeme ekdim
Yaktın kurumasın diye çok zahmet çektim
Bir damla su deyince ağla gözüm diyecektim
Bir tane gülü koklayacak kadar sev beni

Ben seni güneşin sıcağından az sevmedim
Yandım yandım yine yandım tükenmedim
Kutuplara kaçtın benden oraya yetmedim
Yıldıza yansıyan ışığım kadar sev beni

Kanayan yaralarımı hep dağlarım
Özlemin içimi dolunca kan ağlarım
Gözyaşım damla damla dolar çağlarım
Bir damla gözyaşım kadar sev beni

Arı gibi çiçekten çiçeğe nektar toplarım
Sevdamdan petek örüp içine bal saklarım
Bitersin diye yemem sadece koklarım
Bir tane petek gözü kadar sev beni

Seni sevmiyorum deyince bitmedin
Kolumu kanadımı kırdın gitmedin
Sargıya alıp pansuman bile etmedin
Yaralarımı saracak kadar sev beni

Uzaktasın yanıma gelmen imkânsız
Buluşalım her gün rüyada mekânsız
Yaram durmadan kanıyor al kansız
Uzaktan da olsa gelmeden sev beni

Beni sevmezsen gözüm açık gider
Acılarım ne kaybolur nede diner
Sorgu melekleri senden sual eder
Onlara cevap verecek kadar sev beni

Kazım Gökahmetoğlu

Sevda Türkülerime

Ümidim kaçarken dikenli tele takıldı
Pembe düşlerin üstüne şimşek çakıldı
Gençliğim zindanlarda kaldı yakıldı
Sevda türkülerime ağıt yakıldı

Geceleri uyuyamadım kaçtı uykular
İçimi kemirdi sevmiyor diye korkular
Beklesem acaba severdi dedi kuşkular
Sevda türkülerime şüphe dokudular

Sevinçlerimi yıllarca siyaha boyadım
Hayatım gri oldu yeşili hiç aramadım
Ben onun gamzeli gülüşüne doymadım
Sevda türkülerime sarı mavi koymadım

Gurbette kaldın gönül görmez oldu
Özledim burun direğim sızıyla doldu
Yaşlandık gözümün ferri kalmadı soldu
Sevda türkülerime hasret konu oldu

Kazım Gökahmetoğlu

Sevgili Gözyaşı

Boynunu bükmüş
İçimdeki tüm çiçeklerin yaprakları
Akarsular dargın bulutlar küsmüş
Hasret yakar
Sonbahar iştahlanır
Kuruyup uçsunlar diye rüzgârda
İçim razı olmaz minnet eder gözüme
Çiçeklere su ver diye
Hafızam seni getirir gözümün önüne
Ağlasın diye
Can suyu yine bedenimden gelir
Dere gibi gözyaşım içime akar
Islatır kuru damarlarını çiçeklerin
Gürleşir yapraklarıyla açar çiçekler aniden
Canlanan çiçekler dile gelir
Ne kattın içine diye sorar gözüme
Hasret der gönülde kaçak varmış
Gözyaşıma karışmış
Kurutmamış çiçekleri bedenim vefalıymış
Hasretli gözyaşım ile seni sulayıp yaşatmış
Seni yaşatmak için seni düşünüp senin için ağlamak

Kazım Gökahmetoğlu

Sır mıdır?

Gönül yanarken içim acıyor
Duman yok yangın lav mıdır?
Ilık ılık akıp içimden gidiyor
Gözümdeki kanlı yaş mıdır?

Bir yanın bahar neşe saçar
Öbür yanın kışa kucak açar
Bu garip neylesin şimdi naçar
Yaz günü esen boran mıdır?

Nazını çeker gönlünü alırım
Alışkınım ben sensiz kalırım
Dikeni içime batıyor sanırım
Acıtan dilindeki çalı mıdır?

Gelip geçiyor bak hayat bitti
Geriye gelemez zaman yitti
Sözünden gönlüm uzağa gitti
Oralarda sensiz yaşar mıdır?

Çok yoruldum yapma böyle
İkimizi de üzme olmuyor öyle
İçinde ne varsa açıkça söyle
Gizlenen gönüldeki sır mıdır?

Kazım Gökahmetoğlu

Sonra

Kucak açtım yıllardır beklerim
Gelme bana koşmadıktan sonra
Özlemine acılı hasretinde eklerim
Gelme yaramı sarmadıktan sonra

Yıllarca acı çektim can verdim
Hazan mevsiminde gül derdim
Yollarına top top güller serdim
Gelme gül kokmadıktan sonra

Gündüz hayal gece düşüm oldun
Nefes alıp verince içime doldun
Sen demi özledin sararıp soldun
Gelme canlanmadıktan sonra

Ne kadar çok sevdim bilirsin
Ölünce tabutuma omuz verirsin
Mezar yerimin başına gelirsin
Gelme kazmadıktan sonra

Kazım Gökahmetoğlu

Sor Beni

Susuz kalmış bahçede açamamış çiçeğe
Sıcaktan boynu bükülmüş filize sor beni
Nemli olmayan kuru topraktaki tohuma
Sarıp solmuş çimenlere sor beni

Hayattan ümidini kesmiş sağır ihtiyara
Konuşmayan susmuş dillere sor beni
Tenhada kalmış harabe olmuş eve
Geçilmeyen delik deşik yollara sor beni

Sonbaharda sürüsünü kaybetmiş leyleğe
Kışın ayazda ağustos böceğine sor beni
Gücü tükenmiş aileden kovulan aslana
Koku alamayan avcı köpeğine sor beni

Dağlarda gezip duran martılara
Yüzgeci olmayan balığa sor beni
Çiçek çiçek gezip bal yapmayan arıya
Ömrü bitecek olan kelebeğe sor beni

Yalçın kayalıklara tırmanırken keçiye
Avına doğru sağılan kartala sor beni
Yavrusuna yemek verirken baykuşa
Toprak altındaki köstebeğe sor beni

Denizin içinde sürü ile uçan kuşlara
Gökyüzünde yüzen balıklara sor beni
Ceylan ile şakalaşan kaplana
Fare ile dost olan kediye sor beni

Soğukta fırtına gibi esen sam yeline
Gündüz gördüğün yıldızlara sor beni
Ay olmadan alaca karanlık geceye
Güneş doğmayacak sabaha sor beni

Sana yazdığım şiirleri okut ümmiye
Duyup anlayanlardan sor beni
Gözlerine perde inmiş yaşlılara
Göster resmimi görenlerden sor beni

Ben saklandım gökkuşağında kaldı izim
Bakıp görsün renk körüne sor beni
Senden kaçtım köşe bucak saklandım
Neredeysem bulsun kör ebeye sor beni

Bir gün beni görmek isteyip ararsan
Gülüne küsmüş bülbüle sor beni
Aklında kaldığım en son halimi düşün
Gel gör şimdi sensiz halime sor beni

Kazım Gökahmetoğlu

Sorarsan Diyeceğim

Yaşıyor musun diye sorarsan
Yaraladın ama ölmedim diyeceğim

Yaran nerede diye sorarsan
Can evimde yüreğimde diyeceğim

Nasılsın diye sorarsan
Canım yanıyor diyeceğim

İlacın nerede diye sorarsan
Gözlerime bak diyeceğim

Nefes darlığı var mı diye sorarsan
Boğazımı sıkın elini çekersen yok diyeceğim

Nereye gitmiştin diye sorarsan
Seni bulmak için acılarımın arasına diyeceğim

Seni kırdım mı diye sorarsan
Paramparça ettin ama yapıştırmadın diyeceğim

Niye ıslaksın diye sorarsan
Gözlerimden akan yaşa bak diyeceğim

Üşüyor musun diye sorarsan
Sarıl bana diyeceğim

Beni hayatından sildin mi diye sorarsan
Ben seni kara tahtaya tebeşirle yazmadım diyeceğim

Çok yaşlanmışsın ne yaşadın diye sorarsan
Çektiğim çileye bak diyeceğim

Maziye gidelim mi diye sorarsan
Tut elimi bırakma diyeceğim

Niye böyle oldu diye sorarsan
Kader, kısmet, hayırlısı diyeceğim

Kıyamet yakın mı diye sorarsan
Sen geldin o gelmesin diyeceğim

Ne zaman ölürsün diye sorarsan
Can çekişiyorum sen gidince diyeceğim

Kazım Gökahmetoğlu

Sordum Seni

Rüzgâra sordum seni
Tenine değdim estim dedi
Okşadım olmadı içime çektim seni

Buluta sordum seni
Hıçkırdı içim içime sığmıyor dedi
Gözlerimden damla damla düşürdü seni

Güneşe sordum seni
İçimde ateş yangın yeri dedi
İçinden içime akıttı seni

Bülbüle sordum seni
Yanık yanık öterim dedi
Güle bezenmiş gördü seni

Yeşile maviye karaya sordum seni
Elaydı gözlerinin rengi dedi
Gökkuşağı kayboldu kıskandı seni

Özleme sordum seni
Umudum dağın arkasında dedi
Umudu üzmedim beklerim seni

Hasrete sordum seni
Ben böyle bir şey görmedim dedi
İki avuç içime attı güneş gibi seni

Gözlerime sordum seni
Yorgunum yoluna bakmaktan dedi
Uyuduğu zaman rüyalara devretti seni

Sevdaya sordum seni
Yalnızım tek başıma sevdim dedi
Tarif ettim tanımadı seni

Tütüne sordum seni
İçine acı acı çektin dedi
FİLimde leke leke hekim gördü seni

Yollara sordum seni
Kıvrım kıvrım oldu çıkmaz dedi
Uzaklardan alıp getirmedi seni

Fotoğraflara sordum seni
Yanında birisi var gülüyor dedi
Kaçıp gittim orda bıraktım seni

Kazım Gökahmetoğlu

Sorsam Seni

Gökkuşağına sorsam seni
Ela gözünü kıskandım diyor

Acı çekmiş kemana sorsam seni
İçim sızlıyor çalayım mı diyor

Yüreğimdiki yaraya sorsam seni
Baş tuttu kan içime akıyor diyor

İç dolmuş bulutlara sorsam seni
Ağlarım hasretin ıslanır diyor

Kıvrım kıvrım yollara sorsam seni
Yorgunsun gidemezsin kal diyor

Lale ye sevdi mi diye sorsam seni
Devrim kapandı eskide kaldı diyor

Aslıya dağa taş sorsam seni
Ferhat kazmayı al gel diyor

Leylaya sorsam seni
Mecnunsan ona gitme diyor

Bahara sorsam seni
Kar kış çok bekleme gelmez diyor

Ümit deryasına sorsam seni
Bir damla iç o sana yeter diyor

Duyguya değil aklıma sorsam seni
Hiç bekleme o artık gelmez diyor

Kazım Gökahmetoğlu

Susuyorum

Ela gözlerinle nişan aldın hedefinden kaçamadım
Dilinle yaraladın yüreğimi tabip gibi saramadım
İçime sızıyor acın ılık ılık dışarıya taşıramadım
Susuyorum acı sözüme bulaşmış konuşamadım

Bana mektup yazmışsın silinmiş okuyamadım
Haber salmışsın ahrazla anlattı anlayamadım
Çok zor bu işaret dili bir türlü kavrayamadım
Susuyorum mesajını okudum cevaplayamadım

Resmini gördüm uzaktan baktım dayanamadım
Gözlerim yaşlarla doldu utandım ağlayamadım
Dilinde söylediklerini yüreğimle anlayamadım
Susuyorum sana kulak verip işitip duyamadım

Yıllar sonra buldum seni kucak açıp saramadım
Geçen zamanın hesabını kim verecek soramadım
Suçun hepsini sırtıma aldım ağır geldi taşıyamadım
Susuyorum içimdeki figanı dilimle konuşamadım

Kazım Gökahmetoğlu

Şairin Nerede Gülüm

Sevmiyorum deyip çekip gittin
Yıllar yılı sen onu mutsuz ettin
Sesi soluğu da çıkmaz kaybettin
Şairin nerede küsmüş mü gülüm

Duygularına yalan mı demiştin
Yürek içine mi kesip yemiştin
Git artık diye emir etmiştin
Şairin nerede dönmüş mü gülüm

Gönlünde tarlaya buğdayı ekmiş
Başaklar bire yedi verecekmiş
Harmanda samanı pay edecekmiş
Şairin nerede bölmüş mü gülüm

Hecelerinde hasreti koklayan
Mısralarında acını saklayan
Şiirlerinde kirini paklayan
Şairin nerede ölmüş mü gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Şairin Ölüyor Gülüm

Burnumu sızlatan hasret oluyor
Mısra'nın gözleri gölet oluyor
Şiire damlıyor kasvet oluyor
Şairin taşını deliyor gülüm

Kıta kıta yazsan geçip gitmiyor
Ağtlar yakılsa acın bitmiyor
Azıtlayıp gelsen dağda yitmiyor
Şairin başını yoluyor gülüm

Yanık türkü söyle ateş harlıyor
Alevler içinde yüzün parlıyor
Görünce simanı özüm zarlıyor
Şairin yaşını siliyor gülüm

Yaz ayı beklerim gelmez böyle
Hazana dur demiş kader öyle
Sonumuz baharsa sen onu söyle
Şairin kışını biliyor gülüm

Yıllarım sensizce geçti gidiyor
Hayat sona yakın herkes biliyor
Elimi kaldırsan galip geliyor
Şairin tuşuna ölüyor gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Teklemekteyim

Hayat geldi geçti yaşadık zorda
Sönmedi yanıyor gönlüm korda
Yıkılmış eski evinizin orda
Sokağın başında beklemekteyim

Sevgin sığamaz gönülden taşardı
Bülent Ersoy söyler gönül coşardı
Biz ayrılamayız şarkısı vardı
O kaseti hala saklamak tayım

Sevgisi yok yerin dibine batık
Ekmeğe gözyaşımı ettik katık
Yolun sonu geldi sevmesin artık
Yürek yara aldı teklemekteyim

Kazım Gökahmetoğlu

Toprağı Değti

Çok hızlı döndü dünya zaman nasıl geçti
Acıları hüznleri ben gömdüm o değti
Öksüz bir kedi yavrusu önümden geçti
Benim acıları gömmek için toprağı değti

Aylar geçti yıllar geçti içim geçmedi
İçimde acın azalmadı bir yere gitmedi
Akarsular tersine aktı deniz bitmedi
Tuzlu suyu yaktı geldi toprağı değti

Yorgunum yeterince hem de yaşlıyım
İçim bir yüreğe sığın istiyor telaşlıyım
Kabul etmedi beni gözüm üstü kaşlıyım
Altında yatar mısın dedi toprağı değti

Kazım Gökahmetoğlu

Toprak Gibisin

Bir yerde humuslu bir yerde çorak
Bir yerde nemli bir yerde kurak
Kayıp gittin elimden kime sorak
Bilmem ki seni nasıl bulup sarak
Her tohuma hayat vermez
Basar bağına hiç bırakmaz
Gül yetişir hüzün olur ayrılık gelişir
Ben sevgi tohumu ektim sana derinden
Ayrılık yetiştirdin büyüttün bilmeden
Su vermedin güneş yok gölge oldun
Sarardım soldum inadına olgunlaştım
Tohum oldum tekrar düştüm bağına
Çimlenmek için biraz nem var mı sende

Kazım Gökahmetoğlu

Uğur Böceği

Uğur böceği ne güzelsin sen
Bana geldinse koy uğurunu gönlüme
Sonra ık kirpiklerime konakla
Uçup gitme gözümün nnden
Arada bir uğra bak gönlüme
Eksilmesin uğurun gönlümde
Arada bir u ama gitme uzaklara
Git en fazla diğer gözümün önüne
Senin bana uğurun sensin
Olmasa da uğurun gel bana sen
Uğurun başkasında kalsın
Bana Uğur böceği olmazsan bile
Benim bceğim ol yeter...

Kazım Gökahmetoğlu

Uyandı

Hasretin sönmedi su içtim oda yandı
Göresim geldi bıçak kemiğe dayandı
İntizarımı duyup bana gelen rüyandı
Gözlerimi açınca hayalinle uyandı

Gönül tutuştu yanında ciğerimde yandı
Kor ateşine attım demir bir an dayandı
Soğuk suya soktum çelik gibi rüyandı
Taş kömürsüz yeni bir buluşla uyandı

Özlemle hasret ikisi bir oldu yandı
Gelmezsen hava yok nefese dayandı
Elini uzatmışın tutamadım rüyandı
Bu sabahta gönül sensiz uyandı

Hasret bir günü bin gün gibi sayandı
Benim ömrüm ancak bu kadar dayandı
Tesellim her gün seni getiren rüyandı
Tarak yoktu elim tel tel saçınla uyandı

Kazım Gökahmetoğlu

Var mı Sende

Yaralarım var hekime gitmem sebep var bende
Koca karı yarama vuracak em var mı sende

Zonk zonk diyen cerahat olmuş yara bende
Cerrah gibi boşaltacak neşter var mı sende

Yokluğunda her gün ağlayan bir göz var bende
Gözyaşımı silecek bir tek mendil var mı sende

Üzülen kırılan horlanan bir kalp var bende
Bütün bunları tamir edecek söz var mı sende

Daralan zor alınan sıkılan soluk var bende
Doya doya içime çekecek bir nefes var mı sende

Yıllarca çektim özlemin hasretin var bende
Kendini gösterecek cesaret var mı sende

İçimde yanardağ gibi yanan sevdan var bende
Gel bak içimi görecek göz var mı sende

Ozan oldum türkü söyledim aşk var bende
Bana eşlik edecek teli kırık saz var mı sende

Çiçek nektarı var kovan var petek var bende
İçini doldurup bal yapacak arı var mı sende

Kaç yıl oldu yemek yemedim açlık var bende
Gönlümü doyuracak bir lokma sevgi var mı sende

Bekledim tutan el gören göz kalmadı bende
Kıyamet kopmadan gelecek mecal var mı sende

Kazım Gökahmetoğlu

Vazgeçmedim Senden

Ayrılık hançerledi saçların kördüğüm
Hasretleilmekilmek beliklerini ördüğüm
Gözlerini karanlığa astın gece gördüğüm
Vazgeçmedim senden içime gömdüğüm

Özlem hasret derken defterin kabardı
Mavi gökyüzü oldu kara alacaklardı
Gözyaşım senden geriye kalacaklardı
Vazgeçmedim senden aldığım karardı

Açık denizde gemileri beyaza boyadım
Limanıma yanaşmayanları sayamadım
Dalgıç gibi giyindim gözüne dalamadım
Vazgeçmedim senden geri varamadım

El ele gecelerin karanlığında koşarız
Gölün üzerinde gezer güler coşarız
Özlemden hasretten bıktık boşarız
Vazgeçmedim senden gelsen taşarız

Kazım Gökahmetoğlu

Vefasız

Gittigin ilk günden hazanım başlar
Yeşiller sarardı soldu vefasız
Arkanda bıraktın dağ gibi taşlar
Geçilmez kapanan yoldu vefasız

Arkanı dönüpte gittin nediye
İçime sığmadın daraldın niye
Ağlamam dışarı akma diye
Gözümde yaş gibi doldu vefasız

Gülmedi hiç yüzüm çattım kaşımı
Taştan taşa vurdum kırdım başımı
Sol elle yedim ekmekle aşımı
Bedende bağlı sağ koldu vefasız

Yıllar sonra merhaba dedi bana
Misafir geldi terkettiği hana
Şekerim düşmüştü karıştı kana
Tadı acımsıda baldı vefasız

Kazım Gökahmetoğlu

Verdin Bana

Yıllarca derdine keder eklerken
Hasret ile özlemi ilmeklerken
Seninle sohbeti her an beklerken
İki çift sözü çok mu gördün bana

Tek arzum gözüne bakıp ağlamak
Fena mażiyi kördüğüm bağlamak
Lekesiz duygusal güven sağlamak
Aklından geçti kara sürdün bana

Ela gözlerin gözümde tüterken
Hayat az kaldı son çeyrek biterken
Şimdi bir damla sev diye isterken
Eskiden bende sevdim derdin bana

Ömür yarısı sana verdim ama
Çetin kışlarda çiçek derdim ama
Herkesler den çok seni sevdim ama
Gönlünde dikenli tel gerdin bana

İstemezsen daha aramam sormam
Kapına kadar gider ama vurmam
Yaram kanasın gülüşünle sarmam
Derdime em dedim tuz verdin bana

Kazım Gökahmetoğlu

Yağmur

Evet bin damla yağmur tanesi
Bir yudum çay bir nefes dua
Huzur geldi yeşil bahçende sana
Meraklandım dedim
Bende var mıyım o meyanda
Saklı bulutta güneşin karanlığında
Başkente seni kaybettiğim kentte
Müziğe gerek yok
Kapat radyoyu kır gitarın tellerini
Anılarımız yağmur sesi ile geldi
Sessiz ol aç kulağını dinle
Duyamaz senden başkası o iniltiyi korkma
Her damlanın sesi ayrı intizar ayrı özlem
Taşa çarpan acı topraktaki kokusu huzur verir
Yağmur sesi çimene can
Benim bam telime düşer hep gam verir
Bir melodi gibi dinle yağmuru
Ben öldükten sonra her yağmurda beni hatırla
Yerli yersiz hüzünlenirdi de susardı
Anlam veremezdim hallerine
Katlanırdım de kırıcı sözlerine
Sonradan anlardım çok pişman olurdu de
Örümcek ağı gibiydi hayatı
Kendirle bağlıydı bana de
Bende ona karşı boş değildim de yağmura
olurmu

Kazım Gökahmetoğlu

Yak Dersin Bana

Geçti zaman içimde erik kurusu
Kaynadıkça hoşaf yaparım sana
Sen benim olmadın ozana döndüm
Her gün ağıt yakarım sana

Yeşil bir ormanda kuru dal oldun
Görürsem kibrit çıkarım sana
Dağı taşı erittim lav oldum
Geçtiğin yerleri yak dersin bana

Kazım Gökahmetoğlu

Yakışmamış

Gece göğe baktım siyah giymişin
Yakışmış
Buluta baktım mavi giymişin
Ne güzel yakışmış
Bahar gelmiş yeşil giymişin
O daha güzel yakışmış
Gökkuşığına baktım rengârenk giymişin
O çok daha güzel yakışmış
Yanıdaki ben değilim beyaz giymişin
Sana hiç yakışmamış

Kazım Gökahmetoğlu

Yaktın Beni

Ümidimi yaş ağaç gibi devirdin
İçimi yanardağa çevirdin
Yalnızca bir damla su verdin
Yaktın beni dumansız

Haber bekledim salmadın
İki satır mektup yazmadın
Seni ısmarladım almadın
Yaktın beni selamsız

Rüyamda gördüm gül yüzünü
Bülbül gibi söyledim sözümü
İçime attın ateş gibi gözünü
Yaktın beni çirasız

İmkân olsa geçmişe dönerim
Lise yıllarında yine seni severim
Kismet değil diye dizimi döverim
Yaktın beni ezelden

Batsın gurbet bitsin hasret
Dua ettim bekledim Nusret
Çıkıp bana gelirsen kismet
Yaktın beni uzaktan

Yıllar geçti sen geçmedin
Aday oldum beni seçmedin
Ölünce mezarımı deşmedin
Yaktın beni kefensiz

Kazım Gökahmetoğlu

Yaramam Sana

Aramızda uçurum var çok derin
Ayrılık olmasın gelsin yol verin
Uzakta üşüdün havalar serin
Sırtımda ceketini saramam sana

Gönül hep düşündü gözüne daldı
Gittikçe heyecan dan ateş saldı
Sana yaklaştım az mesafe kaldı
Görmek istemedin yaramam sana

Bir daha konuşamam lal olurum
Yaprak açmaz ağaçta dal olurum
Şuyun altına batan sal olurum
Üzmeyi kırmayı karamam sana

Yanlış işlerden yana dizdin beni
Kötü adam sandın sezdin beni
Gözünde küçülttün ezdin beni
Ben kötü biriyim yaramam sana

Kazım Gökahmetoğlu

Yasaksın

Seni arayabilir miyim dedin geçenlerde bir gün
Elimle dokunamam gözümle göremem yasaksın her gün
Arasan da konuşamam dilim söylemiyor zor gün
Bütün kelimeler terk etti beni yalnızım son gün

Kazım Gökahmetoğlu

Yaşamasak

Bir dargın bir barışık böyle olmasak
Ela gözlerine bakıp kaybolmak yasak
Yazmak duymak yasak konuşmak yasak
Böyle olunca istiyorum bir gün yaşamasak

Elimi uzatınca elini tutsam gözüne baksam
Nehirler dereler ırmaklar gibi sana aksam
İçimdeki ormanı gözlerindeki ateşle yaksam
Yaş ağaç gibi yavaş yanarak yaşamasak

Sen sustun ben sustum hayalin tustu
Kelimeler bir bir firar edip bana kin kustu
Aklım kabul etmedi sadece dilim sustu
Bir gün ölüp her gün bu ayrılığı yaşamasak

Kazım Gökahmetoğlu

Yaşar mı Sandın

Suya gitme dedin emrine köle
Yeşermiştii içim çevirdin çöle
Sağanak yağmur olup kuru göle
Bak yağmadın amma taşar mı sandın

Köksüz bedenimi her gün yondun
Hasretin birikmiş ağır tondun
Yıllar sonra kuru dalıma kondun
Bak kırmadın amma taşır mı sandın

Ben seni sevmiştim sen benden geçtin
Uzağa uçtun elleri yar seçtin
Yuva yerine mezar mı deştin
Bak vurmadın amma yaşar mı sandın

Kazım Gökahmetoğlu

Yazmak İsterim Gülüm

Sana bir şiir yazmak isterim gülüm
Sen mürekkep ol gönlüm ak kağıt
Bastır sayfa sayfa duyguları gülüm
Göçmen kuşlara ver uzaklara dağıt

Sana bir türkü yazmak isterim gülüm
Sen dikenli bir gül ol ben yanık bülbül
Gönül sazım çalsın sen dinle gülüm
Nağmeler boynunu bükmüş sümbül

Sana bir roman yazmak isterim gülüm
Karşılıksız sevgim ana karakter olsun
Sadece romanda onu seven sen ol gülüm
Gerçekte olmadı romanda sevgilisi olsun

Sana bir ağıt yazmak isterim gülüm
Gönlümün yangın acısı dile gelsin
Senin nemine bir peçete yeter gülüm
Ağlarım bana bir top mendil gelsin

Sana bir hikâye yazmak isterim gülüm
Elinden tutmuşum nikâh masasında
Ela gözlerinin içi bile gülüyor gülüm
Canım çıkarsa çıksın o anı yaşasın da

Kazım Gökahmetoğlu

Yetişsin

Toprak olup ayrılıkların üstüne sersen
Sevdamı da ektiğim bağrında gül yetişsin
Bir gün yeter pişmanım içim yandı su dersin
İçimde birikmiş gözyaşımından gül yetişsin

Gül bahçesine girecektim elini versen
Diken bile acıtmaz gül kokusunu bilsen
Vazoya kesipte koydum solacak sevmezsen
Dalına konup ötmese de bülbül yetişsin

Üzümü kesince bağda yemeği seversin
Elini yıkarken göz göze gelir gülersin
Kabarcık üzümün şırası az geldi dersin
İçimde açan kır çiçeğinden bal yetişsin

Bastık ile sucuk samsa azık koydum yersin
Bunlar yanık üzümün kendi özü bilirsin
Bir sal pekmezi çaresizce koydun gidersin
Tadımı nasıl bakmak istersen dil yetişsin

Ne bağ kaldı pekmezini kanıp içeceksin
Nede gül bahçesi bülbül gibi öteceksin
Geriye dönüp gelmeyi çok isteyeceksin
Hızlı hızlı gitmiştin arkandan yol yetişsin

Kazım Gökahmetoğlu

Yıllarca Bekledim

Yaktın yüreğimi közde pişmeyi sen bilmedin
Canımı verirdim sana oysa sen beni sevmedin
Sevdan yara aldı gözlerimden kanadı silmedin
Yıllarca bekledim yaramı sarmaya gelmedin

Ömrümüz bitti yar sen bende kaldın bitmedin
İçimde saklandın yıllarca kovamadım gitmedin
Seni içime attım sevdiğim gönlüme yetmedin
Yıllarca bekledim seni sen gelip beni görmedin

Aramadın bilmedin ne haldeyim sormadın
Gerçekte değil sanalda bile el sallamadın
Nereye baktımsa orda durdun kaçmadın
Yıllarca bekledim bir gün kucak açmadın

Kızgın demiri örste dövünce yumuşarmış
Soğuk sulara sokunca durmaz taşarmış
Yaktın içimi gönlümü görenler şaşarmış
Yıllarca bekledim hasretin boyumu aşarmış

Yüzünü görmedim elini tutmadım uzaktasın
İçimde yaşadın en kötü bitkisel hayattasın
Ölmene izin vermedim orda yaşamaktasın
Yıllarca bekledim hala benden kaçmaktasın

Gönüllerdeki yaralar şifa bulur sevilirsen
Ben senin gibi kimseyi sevmedim bilirsen
Ben seni beklerim yine de yaşlanıp delirsen
Yıllarca bekledim ölmeden göreyim gelirsen

Kazım Gökahmetoğlu

Yokluğun Acıdır

Ihlamurlar çiçek açmış bahçedeki hanımeline nispet
Burnum bir daha koku alır mı bilmem artık kısmet
Limon çiçeği sırada bekliyor kolonya olmaya namzet
Yokluğun acıdır kokunu hissedince hemen hazzet

Acırım öksüz yitik sevdalarım kaldı kimsesiz
Arayan soran olmaz hiç çığlık duyanlar sessiz
Gücüm yetmez gönlüme aklım artık basiretsiz
Yokluğun acıdır yalnız kaldım ben şimdi çaresiz

Sensiz nefes alamam sanırdım ölürdüm sessiz
Yok olamadım içime işlemişsin yaşadım sensiz
Ben vurgun yedim sensiz sen yaşadın mı bensiz
Yokluğun acıdır sen neredesin kaldın mı eşsiz

Kazım Gökahmetoğlu

Yoldu mu ?

Gönül yaramı kanat kaşıyarak
Elemi kederi koy taşıyarak
Tozlu yola bakıp iç acıyarak
Göz pınarlarına yaşlar doldu mu?

Sessiz gecelerde yalnız kalınca
Hatıra anılar kapı çalınca
Eski düşünüp uzağa dalınca
Ela olan gözler ağlar oldu mu?

Geride kalana çektir işkence
Umrunda değildi gülüp geçince
Gamzene dolacak acı çekince
Yanağında doğal allar soldu mu?

Oklar yapmış kalem gibi kaşından
Pınarlar akar oldu gözyaşından
Pişmanlar olduktan sonra başından
Keleple ağarmış saçlar yoldu mu?

Kazım Gökahmetoğlu

Yordu Gölüm

Kurumuş bedenim kökten özünden
Can suyu dibime aktı gözünden
Güneşte vurunca gamze yüzünden
Kara kışta tomurcuk verdi dalım

Sohbetten rengârenk çiçek açınca
Arılar topladı poleni saçınca
Petekler sevginle dolup taşınca
Gözün kara kovandan yerdı balım

Hasretin yükü kurumuş belinde
Sevdiğim deyince çakmak dilinde
Dokundun sandım alev elinde
Koluma ateşinden vurdu yalım

Yıllar sonra geldin yüzünü gördüm
Dolaşık saçına gözyaşı sürdüm
Taradım hasretten belikler ördüm
Sarıldım da geçmedi kordu halım

Görünce mutluluk başımda taçtı
Masada gamzesi gülücük saçtı
Son bir daha göreyim dedim kaçtı
Arkasından koştum da yordu gülüm

Kazım Gökahmetoğlu

Yuttuğum Oldu

Şunu bilki ela gözlüm, olmayan buğdaya
Gözüm yaşını damla damla kattığım oldu
Yoğurdum hamuru hasretten tutmadı maya
Gönlümde yanıp ta ekmek, aç yattığım oldu

Sensizlik başımda belaydı, gönlümde sırdı
Her gün düşündüm diye aklım kalbimi kırdı
Tüm günüm böylece geçti kavga dövüş hırdı
Aklıma uyup ta, gönlüme çattığım oldu

İçim yaralı kalbime hançeri dürtüktün
Sırtımda taşıyamadım bedenime yüktün
Kimse almadı geri dönüp boynumu büktün
Pazara varıp ta, beleşe sattığım oldu

Ğelsene taş toprak seni çok özledi sılan
Ölürüm ama ortada yok cenaze kılan
Hasret sokar beni sanki çingiraklı yılan
Zehrine katıp ta bal, her gün tattığım oldu

Anladım artık beklemiyorum gelemezsin
Gelsen bile gözümdeki yaşı silemezsin
Silsen de benimle mutlu olup gülemezsin
Gülsün deyip te gülüm, zehri yuttuğum oldu

Kazım Gökahmetoğlu

Zor

Varlığın mı zor yokluğun mu zor onu bilmek zor
Gel demek zor git demek zor ortası daha zor
Seni bıraktığım gibi bulmak zor geri dönmen zor
Aramak mı zor seni başkası ile bulmak mı daha zor

Keşke mi zor keşke demek mi zor hangisi ağır
Sinemdeki çığlık sesi duyuramam herkes sağır
Yükseklere çık istersen bas bas bağır
Kulağıma fısılda zor değil anlarım sen beni çağır

Kazım Gökahmetoğlu